

Kalifornijos lietuvis

POLYNA STOSKA, LITHUANIAN STAR OF THE NEW YORK METROPOLITAN OPERA
IN "PETER GRIMES" AS SCHOOL MISTRESS. P. STOSKA WILL SING LEADING
ROLES IN "MUSIC IN THE AIR" AT THE GREEK THEATRE, L. A., AUGUST 16-28

"CALIFORNIA LITHUANIAN"
LITHUANIAN CULTURAL JOURNAL

Subscription \$2.00 per Year—Honorary Subscription \$10.00

PUBLISHER

"California Lithuanian" Association

BUSINESS MANAGER
MRS. BERNICE STARK

1642 Ocean Ave., Santa Monica, California

ANTHONY F. SKIRIUS - - - - - **EDITOR**
9204 S. Broadway, Los Angeles 3, Calif. - PLymouth 4-1377

CONTRIBUTING EDITORS

J. AISTIS, J. BALTIS, PETER BOGIN, ANTHONY CELKIS, JEAN GRAZIS, J. GRAZIUNAS, REV. GEORGE JONAITIS, V. KAZLAUSKAS, REV. JOHN KUCINSKAS, ADELE KUCINSKAS, P. KIALENAS, HEDY LANE, JULIA LIESIS, PROF. DR. K. PAKSTAS, PROF. DR. J. PUZINAS, STANLEY PALTUS, ALGIS REGIS, V. ROCEVICIUS, BERNICE STARK, MILTON C. STARK, BERNICE SKIRIUS, REV. JOHN TAMULIS, ANTHONY TMAULIS, FRED E. TRUMAN.

PADEKA GARBES PRENUMERATORIAMS:

Nuosirdziui "K. L." remeju skaicius vis auga. Tik remeju ir garbes prenumeratoriu deka "K. L." gali isilaikyti dabartiniam stovyje.

Giliausia padeka priklauso siais metais istojusiems i garbes prenumeratoriu eiles:

MILTON C. STARK, Santa Monica, Calif.	\$10.00
JOHN PETRAUSKAS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
J. J. AUJSKALNIS, Gary, Ind.	\$10.00
Kun. J. KUCINSKAS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
ALGIS REGIS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
MRS. Z. TIKNIS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
MRS. B. STARK, Santa Monica, Calif.	\$10.00
MRS. M. VARKALIS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
MRS. KAVAILIS, Los Angeles, Calif.	\$10.00
Mr. & Mrs. F. MASON, Los Angeles, Calif.	\$10.00
Mr. & Mrs. TONY ESELUN, Long Beach	\$10.00
Mr. & Mrs. K. M. KANEWSKI, San Martin	\$10.00

NAUJI GARBES PRENUMERATORIAI:

MR. & MRS. FRANK ALVIK—Chicago, Ill., \$10.00

KAZYS LUKSIS—Los Angeles, Calif., \$10.00

JONAS MIKSIS—Chicago, Ill., \$10.00

Uz sia nuosirdzia parama zurmalui leideju vardu tariu lietuviska aciu.

—Red. ir Adm.

JONUI IR ELENAI JOKUBONIAMS, aukojusiems Tremtiniu Spaudos Fondui \$5.00 sirdingai dekojame. Tik gerasirdziu aukomis galime siuntineti apie 300 zurnalo kopiju i ivairias DP stovyklas.

POLYNA STOSKA VEL LOS ANGELYJE

Los Angeles lietuviai vel turi laimes isgirsti musu naujosios Metropolitan operos zvaigzdes Paulinos Stoskutes zavingo dainavimo. Ji yra pakviesta nuo rugpiucio 16 iki 2 8d. Graiku teatre ispildyti svarbiausia role "Music in the Air" pastatyme. Kai kuriems lietuviams jau teko girdeti ja dainuojant "Three Musketeers," ir Metropolitan operos pastatymuose—"Peter Grimes" ir "The Magic Flute." Po jos siu pasirodymu skaiteme Los Angeles dienrasciu muzikos kritiku puikiausius atsiliepimus apie jos balsa ir vaidyba.

Kurie jos dar negirdejote, turetumete butinai si karta isgirsti, nes mazai kam teks progos nuvykti i New Yorko Metropolitan opera, kur ji siais metais gavo kontrakta.

Sveikiname Paulina vel Los Angelyje ir linkime pasilikti Hollywood arba netolimoje ateityje gauti kontrakta pirmaeilu filmu pastatymuose.

WANTED
LITHUANIAN FOOD BROKER
To represent us in the Middle West
K. M. K., Inc.
SAN MARTIN CANNING CO.
San Martin, California

We Specialize in
DOUGHNUTS AND COFFEE CAKES
LONG BEACH BAKERY
ALBERT ESELUN — Proprietor
1734 E. Anaheim Long Beach 4, California
Telephone 624-56

Maloniai kvieciame Tamsta dalyvauti pirmojoje

"KALIFORNIJOS LIETUVIO" DIENOJE

1948 m. RUGPIUCIO 15 DIENA, 12:30 P.M.

ARROYO SECO PARKE

(North Ave. 60, near Figueroa, L.A.)

"K.L." seimininkes paruos skaniu lietuvisku valgiu, bus taip pat ivairiu gerimu. Pietu metu turesime sveciu kalbetoju. Per bendrus pietus bus pagerbti "K.L." garbes skaitytojai ir remejai. Taip pat ruosiamas lietuviskos spaudos parodele, didziule loterija. Organizuojama lietuviski zaidimai ir sokiai.

Visi dalyvaukite ir pakvieskite savo gimines bei pazistamus. Prisiminkite, kad RUGPIUCIO 15 D. YRA LIETUVISKOS SPAUDOS DIENA! Rezervuokite si sekmadieni!

APIE TAI KAS MUS VIENIJA IR KAS MUS SKIRIA

1. DVIEJU PASAULIU KOVA

Beveik visame pasaulyje siandien eina apokalipsine ideju kova. Vienoje pusej stovi social-komunizmas su savo materializmu, o kitoj rikiuojasi sajudzio Pro Deo kariai; Visi tie, kurie ispazista aukstesne, dvasine, asmenine Esybe, viso pasaulio Kureja. Sioj zutbutinej kovoje kiekvienas samoningas karys turi zinoti, kas mus su priesu vienija ir kas skiria.

Kalbant apie idejas ir sajudzius, reikia skirti du dalyku. Gali buti padorus ir geras komunistas, nors jo sistema yra klaidinga. Ta pati galima pasakyti ir apie krikscionis ir socialistus. Pastaiko blogu krikscionu ir kataliku, kad tuo larpu Kristaus makslas, Krikscionybe yra kilni ir dieviska ir tik tuo mokslu pagristi socialiniai zmoniu reikalai gali atnesti pasauliui taika, ramybe ir tvarka. Be to, musu pareiga visus zmones myleti, nors ju isitikinimai yra klaidingi ir priesingi.

2. KAS MUS VIENIJA?

a. Bendra vargsu ir darbininku meile ir karstas noras pagerinti ju gyvenimo salygas.

b. Socialinio klausimo rimtas pastatymas ir sprendimas. Dabartine ekonomine ir socialine santvarka, kaip sako Pijus XII, "yra Dievo nustatyta tvarkai priesinga."

c. Liberalu kapitalistu, individualistu, amoralistu bei kitu darbo klases isnaudotuoju sistemu pasmerkimas.

d. Zemes gerybes yra sukurtos gamtos (mes sakome Dievo) visu zmoniu labui, o ne vienai kuriai nors klasei.

f. Visi zmones turi dirbti. Pastebime, kad yra protinis ir fizinis darbas. Tinginyse yra yda.

g. Vykdyti vis labiau pasaulyje visuotina brolyskuma, kuri pirmas paskelbe Jezus Kristus.

3. KAS MUS SKIRIA?

a. Marksistai neigia Dievo esima. Visi ju vadai laiko save bedieviais. Tik taktiniais sumetimais neva pripazistama aukstesnes Esybes esimas.

b. Siela neakzistuoja. Tuo paciu nera sazines ir jos istatymu. Nera tada, zinoma, ne laisves. Isakyti gali tik bendruomene, valstybe, diktatura. Nera zodzio ir minties laisves.

c. Religija nepripazistama. Ypatingais atsitikimais tik pakencijama. Vyriausybe turi taip elgtis, kad atrodytu jog pavaldiai neturi jokiu religiniu isitikinimu.

d. Seima taip pat nepripazistama. Moterystes neisardomumas atmetamas. Is to seka laisvoji meile ir divorsai.

f. Klasiu kova ir neapykanta kitaip mananciam. Kova iki visisko ju isnaikinimo. Revoliucija ir viena partija.

g. Visa valdzia priklauso bendruomenei, valstybei. Pavieniui asmeniui nepripazistama jokiu teisiu.

e. Visi turi buti proletarai. Tai reiskia netureti jokios nuosavybes ir priklausyti vieninteliam ir galingam ponui-valstybei. Tuo tarpu krikscioniskoji sociologija mus moko, kad gerybes turi buti paskirstomos tokiu budu, kad kiekvienas galetu laisvai ir padoriai pragyventi ir islaikyti savo seima.

4. BAIGIAMOSIOS PASTABOS.

Kas cia buvo pasakyta apie komunistus-marksistus, tas pat tinka ir kairiesiems socialistams. Jie laikosi tu paciu principu, kaip ir komunistai, tik jie yra svelnesni savo metoduose. Manome, kad sios kelios pastabos pades nevienam ir lietuviui susiorientuoti ir nustatyti savo pozicija, nes laiko balsas ir gyvenamasis mementas reikalauja is musu aiskesnes linijos ir greitesnes orientacijos. Svyruoti ir veluotis siandien negalima.

DRASIEJI SAKALAI—DARIUS IR GIRENAS

Liepos 17 d. sueina penkiolika metu nuo tragiskos mirties musu zymiuju transatlantiniu skridiku—Stasiaus Dariaus ir Stepono Gireno. Visi Amerikos lietuviai ruose si skridima, rinko aukas, nupirko "Lituanica" lektuva ir iskilmingai islydejo. Prityre skridikai sekmingai perskrido Atlanta, bet netiketai istiko nelaimie ties Lietuvos siena—Soldinu lektuvas atsimuse i egle ir suduzo, Lakunai buvo mirtinai suzeisti. Kokia buvo tos nelaimes priezastis dar iki siol nera patvirtinta, bet daugelis mano, kad vokieciai juos pasove, beskrendant per ju slapas karines vietas. Tuo metu Lietuvos su Vokietija santykiai buvo labai nedraugiski, tad kad ju dar labiau nepabloginti, Lietuvos vyriausybe sia nuomone paneige.

Darius ir Girenas lietuviu tautai amzinai liks gyvais drasumo ir tevynes meiles pavyzdziais. Jie skrido ne del pasipelnymo, ne del tuscios garbes, nesitikedami jokiu blizganciu medaliu ar gero atlyginimo, bet skrido noredami isgarsinti lietuviu tautos varda pasaulyje, noredami sustiprinti Amerikos lietuviu patriotizmo ir savigarbos jausma. Juk tai savo tastemente jie aiskiai pabreze—"Tau, Jaunoji Lietuva, skiriame si skridima."

Pasaulio lietuviai ju didvyriskumo ir pasisventimo niekad neuzmirs. Siandien ju garbei yra sukurtos dainos, eiles, parasytos knygos, idainuotos ploksteles. Apie juos skamba padavimai. Ju zygis kasmet prisimenama minejimais, parengimais, straipsniais. Ju garbei yra pastatyti Lietuvoje, Vokietijoje ir Amerikoje paminklai. Amerikos lietuviai veteranai savo vienetus (postus) pavadina Dariaus ir Gireno vardais.

Siandiena, kai tukstanciai pavergtu lietuviu, tape partizanais, kovoja pries ziaurius okupantus ir parsidavilius jiems, kai milijonai lietuviu veda pasyvia rezistancija pries okupantu pastangas nutautinti ir subedievinti tauta, turime prisiminti, kad prie to patriotizmo sustirino prisidejo Dariaus ir Gireno didvyriskas zygis.

Kiekvienas lietuvis, kuris jau taip lengvai pasiduoda pilkam kasdieniskumui, svetimai itakai ir nutautejimo bangai (tiek Amerikoje, tiek Europoje), turetu dazniau pagalvoti apie musu tautos didvyrius, apie ju drasa, pasiryzima, tevynes meile ir pasiaukojima.

THE MONUMENT OF DARIUS AND GIRENAS, TRANS-ATLANTIC FLIERS, AT SOLD AU, GERMANY, THE PLACE OF TRAGEDY.

PADEKIME TREMTINIAMS PASIEKTI AMERIKOS KRANTUS

S. J. Paltus

Lietuviai tremtiniai yra nekaltos karo ir svetimu politiniu uzmaciui aukos

Visuose krastuose ramiausi ir taikingiausi žmonės yra rupeštingai savo mylima zemele purena ukininkai. O Lietuva nuo amžių buvo ukininku krastas, be to, neseniai iš svetimųjų priespaudos išsivadavęs. 1918 m. paskelbus savo nepriklausomybę, lietuvių tauta dar kelis metus turėjo kovoti su vokiečiais, rusais ir lenkais, kol juos galutinai išstumdė iš didumos savo žemės (Vilnius, deja, liko lenku užgrobtas) ir privertė gerbti jos neliečiamybę. Po to seke nuostabiai skubus Lietuvos atsišaltymas ir senų laisvųjų valstybių vijimasis visose srityse. Lietuviai dirbo, svietėsi, state bei kūrė ir melde tik taikos. Nežiurint agresijos siekiančių valstybių visu intrigu bei spaudimo, Lietuva valingai išlaikė savo savarankiską taikos liniją, nesiduodama įpainioti į jokių nelemtus blokus.

Lietuva neteko savo nepriklausomybės ir buvo įvelta į karo audras dviejų didžiausių pasaulio agresorių ir demokratijos nekentejų, būtent, nacių ir sovietų, slapto susitarimu. Lietuviai ir seniau tai žinojo ir tvirtino, bet niekas nenorėjo tikėti. Siandien autoritetingas Amerikos Valstybės Departamentas, suradęs slapto Vokietijos Užsienių Reikalų Ministerijos archyvus, tatau atidengė, kad visas pasaulis žinotų ir išitikintų (skaitykite: "Nazi-Soviet Relations 1939-1941", published by the United States Department of State). Ta knyga ypač turėtų paskaityti visi mūsų paklydėliai, kurie vis dar tebelaiko sukčiaus kraugerio Stalino batus.

Taigi Hitleris iš pradžių pardavė jam nepriklausomą Lietuvą Stalinui, o paskui, pamatęs, kad tas rengiasi per Lietuvą griebti ir Vokietijai už gerkles, vėl puolė Lietuvą, kad iš jos išmustu rusus. Lietuva buvo panardyta karo gaisruose ir kraujo klanuose tu dviejų nepasotinamų grobikų. Rusai vežė tukstancius lietuvių į Sibirą; vokiečiai gaudo ir vežė daugybę jaunimo dirbti ten, kur patys vokiečiai bijojo, kur krito tukstanciu lektuvu pasetas bombų lietus. Traukdamiesi iš Lietuvos, vokiečiai iš kai kurių apylinkių išsivare ir istisus kaimus. Mūsų audrose visko neteke, daugelis, tiesa, ir patys pasitraukė į Vakarus, noredami nuo atslenkancio isiu-

tusio azijato išgelbėti bent savo gyvybes, išlaikyti teisę laisvai kvepuoti ir išauginti savo vaikus tėvų kalboje ir tėvų tikejime.

Viso karo metu lietuviai buvo didžiausi Vakarų demokratijų salininkai. Del to tukstanciai lietuvių puvo vokiečių kalejimuose ir baisiose koncentracijos stovyklose, tukstanciai virto tik pelenais ir dumais jų pragariskose krematorijose. Kai, slaptaid radijo klausydami, lietuviai išgirdo paskelbtą Atlantic Charter, visu veidai spindejo viltim ir džiaugsmu, nes buvo tikėta, kad skelbiamos keturios laisvės bus taikomos ir jiems. Deja, už tariama didžiųjų sugyvenima bei galima busima bizni ir demokratiju galiunai isdave vargse Lietuva, kaip ir daugeli kitu krastu, Rytu grobikui. Siandien tos klaidos jau visu matomos, bet jos nelengvai atitaisomos. Stai del ko dar ir siandien tukstanciai turi nesioti niekinama DP varda ir gyventi ne savo ramiuose nameliuose, o spygliuota viela, kaip gyvuliai, atitvertose stovyklose.

Kodel negali jie likti Europoj?

Pirmiausia, todėl, kad Europos miestai ir kaimai sugriauti, ukis suardytas, ir jie ten nereikalingi, nepageidaujami, negali laisvai prisitaikyti, ir nei duonos, nei druskos užsidirbti.

Antra, pasauly jau vyksta saltasis karas; bet kuria akimirka gali prasiverzti ir karstasis karas: vėl žvimbų kulkos, draskys bombos miestu likucius ir nekaltu žmoniu kunus. Dar baisiau—Rytu smauglys del demokratiju velinimosi gali pradžioje greiciau paslinkti į prieki, uzimti vietas, kur yra tremtiniai, ir juos visus iszudyti. Tad istraukime juos is tu skurdo ir baisios mirties spastu, kol dar galime.

Kiek ju yra kiek jau atvyko?

Po ivairius Europos krastus buvo apie 80,000 issimeciusiu lietuviu tremtiniu. Daugelis ju jau isvyko į Anglija ir į tolimus zemynus. Bet Europos zemyne dar tebera apie 70,000 musu tremtiniu. Deja, ne visi galės pasinaudoti naujuoju Amerikos istatymu, nes jis taikomas tik Vokietijoje, Austrijoje ir Italijoje esantiems, o ju yra ir Prancuzijoje, ir Svedijoje, ir daugely kitu krastu.

THE LITHUANIAN CHORUS, DIRECTED BY J. KACINSKAS IN AUGSBURG D.P. CAMP.

THE PUPILS OF GRAMMAR SCHOOL IN AUGSBURG D.P. CAMP.

I Amerika tera ivaziave per 400 tremtiniu, bet ir tie nevisi yra lietuviu tautybes. Taigi matome, kokia menka dalele tera atvykusi. Del to yra, zinoma, kaltas buves nepalankus lietuviams imigracijos istatymas, bet didele dalimi kaltas ir musu nerangumas ir blogas Amerikos lietuviu sio reikalo organizavimas. Sios klaidos turi buti atitaisytos.

Naujas istatymas zymiai palengvino ivaziavima

Jis, pirmiausia, padidino ivaziuojanciu skaičiu, butent: leidžia is viso ivaziuoti 200,000 tremtiniu (be to, dar 2,000 naujai pabegusių is komunistines Cekoslovakijos ir 3,000 naslaiciu). 40% visu vizu bus duodamos tremtiniam is rusu uzimtu krastu, butent: Rytines Lenkijos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos. Taigi siu krastu tremtiniam rezervuojama 40,000 vizu. Kiek is ju teks lietuviams, didziausia dalimi priklausys nuo musu, Amerikos lietuviu.

Antra, istatymas palengvino garatiju reikala: vietoj butinu tvirtu "Affidavits of Support", gali pakakti darbo ir buto pazymejimu.

Trecia, istatymas suteikia ir dideli materialini palengvinima, nes numato apmokejima tremtinio kelio islaidu iki uosto Europoj ir per Atlanta; be to, nereikia moketi vizos ir pagalves mokesciu. Tai yra tikrai didelis palengvinimas, ypac kai norima atsiimti keliu asmenu seima (anksciau tekdavo uz viena asmeni sumoketi per 200 dolerių.)

Bet tikrai ivaziavimo duris gales tik Amerikos lietuviai atidaryti

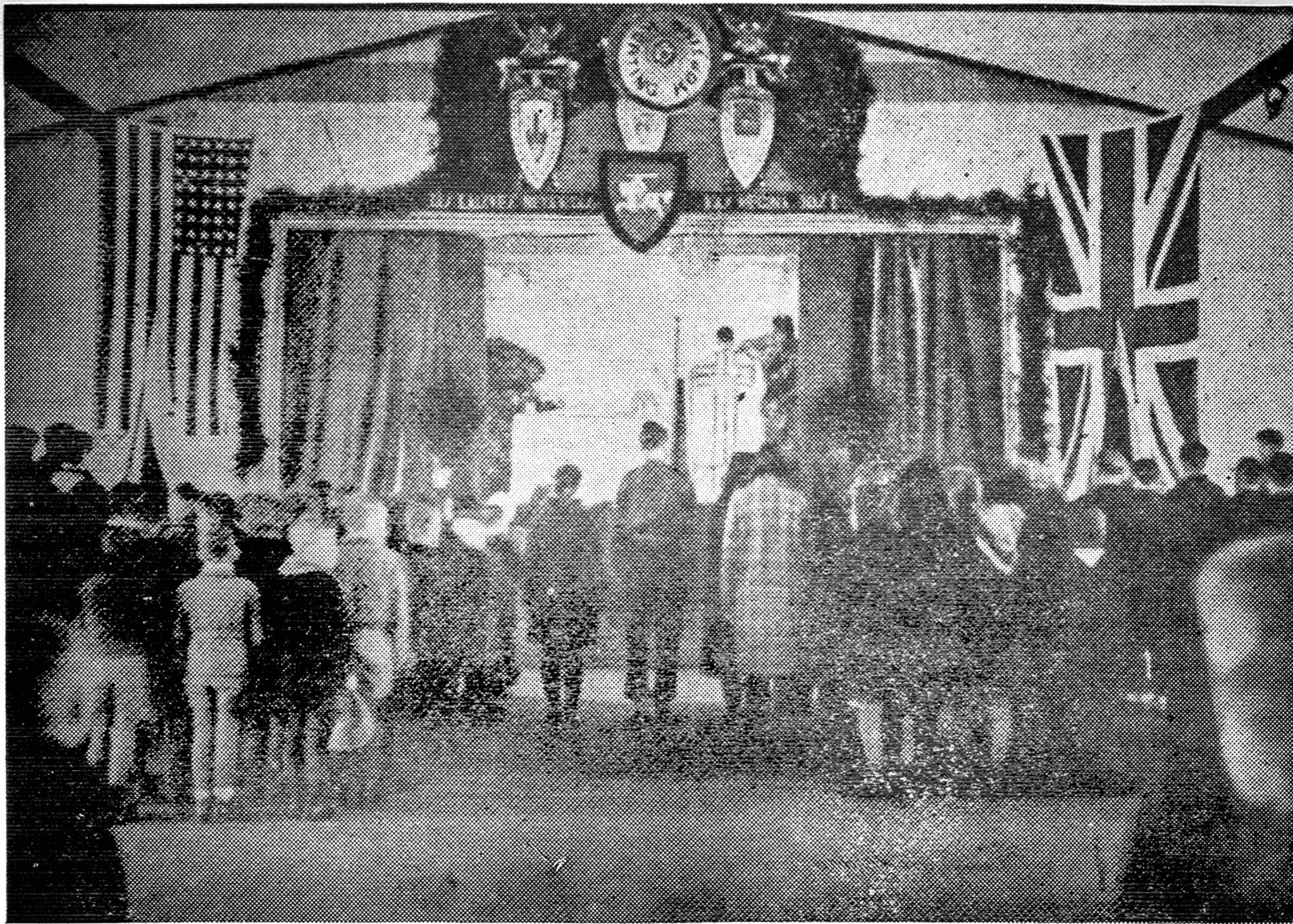
Nes vis tiek nei Amerikos valdzia, nei jokia organizacija savaime tremtiniu nesiims vezti. Vis tiek kas nors, Amerikoj gyvenas, turi stengtis, kad tremtinis galetu ivaziuoti: Amerikoj gyvenas asmuo turi pats isduoti arba is kito asmens, organizacijos arba firmos isgauti darbo ar buto pazymejimus, ar "Affidavit of Support". Sitai gali atlikti tik Amerikos lietuviai. Kiek jie patys isduos ar is kitu isgaus tokiu pazymejimu, kiek ju pasius tremtiniam ir kiek jie rupinsis ju ivaziavimu, tik tiek ju ir teivaziuos. Tad imkimes tuo rupintis tuojau, nedelskime, neatideliokime rytojui, kad nebūtume mes, lietuviai, kaip kartais atsitinka, paskutiniai.

Del priekaisu tremtiniam

Kai kas issiskiria is bendro, nusistojusio vaizdo, jis visuomet yra labiau pastebimas ir kritikuojamas. Amerikos lietuviu visuomene, del ilga laika beveik nebuvusios imigracijos is Lietuvos, nusistojo ir suvienodejo. Del to kiekvienas naujai atvykes tuojau pastebimas, organizaciju susirinkimuose pristatomas ir neretai kvieciamas kalbeti. Jis, savaime, jam paciam nenorint ir to nesiekiant, pasidaro daugelio zinomas ir atpazistamas. Del to ir kiekvienas jo zingsnis tuoj pamatomas. Juo labiau jei jis nesiderina su amerikieciu reikalavimais, norais ar viltimis. Is to kyla ir tremtinio kritika, blogas vertinimas, kartais ir nemegimas. Tatai stengiasi pakurstyti ir svetimiems dievukams nueje tarnauti lietuviu parsidaveliai bei issigimeliai.

Tremtiniai yra zmones, kaip ir visi kiti. Turi jie savo ydu bei trukumu, kaip ju turine ir mes, Amerikos lietuviai. Gal but, kai kurie ju yra jautrus, kartais nervingesni uz pastovu, ramu ir vienoda gyvenima gyvenusius amerikiecius. Bet tai savaime suprantama; jie visko neteko, badavo, kente nuolatine baime, mate sudraskytus ir isniekintus savo artimuju lavonus, daznai ir patys kybojo tarp gyvybes ir mirties. Kuno ir dvasios stiprybe ne taip greit atgaunama; sielos pusiausvyra ne taip lengva atstatyti, ypac kad ir Amerikoj atsiduriama daznai nelengvose, neiprastose ir sunkiai prisitaikomose aplinkybese.

Kitas dalykas, daugumas Amerikos lietuviu cia atvaziavo pacioj savo jaunystej. Tiesa, jie tada atvykdavo maza ar visai nemokyti (nes rusams nerupejo lietuviu svietimas), bet su geleziniais raumenimis, jauni ir viska greitai pasisavinanciu protu. Del to jie lengviau galejo prisitaikyti ir daugiau turejo laiko issimusti i geresni gyvenima. Siandien tremtiniu daugelis, o gal ir daugumas, stvyksta vidutinio ar vyresnio amziaus, vede, su seimomis. Tiesa, jie dazniausiai yra didesnio issilavinimo, bet okupaciju, karo ir tremties vargo daugiau ar maziau palauzti. Jie su laiku atsigaus ir prisitaikys, bet tai ima kiek laiko. Daugelis ju turi uzdirbti savo seimai duona, o kartu mokosi naujos kalbos ir stengiasi

THE CATHOLIC SERMON AT MONTGOMERY LITHUANIAN D.P. CAMP.

siekti savo ar artimesnės profesijos darbo. Be to, jiems rupi netolima senatvė, nespejimas vaiku gyvenimui paruosti ir nesaugi ateitis. Savaimė aišku, toks žmogus nevisada gali daug organizacijoms atsidėti. Tiesa, vienas kitas ir net tokiose salygoose aktyviai dalyvauja ir organizacijose ir spaudoje. Bet tai yra ar ypatingu gabumu, ar nepaprastos sveikatos žmonės. Deja, ne visi yra ypatingi.

Antra vertus, turetume prisiminti, kad ir Amerikos lietuviai ne iš karto, vos į Amerika koją ikele, pasidare visuomenės veikėjai. Ir jiems ėmė nemaza laiko, kol jie Amerikoje išpruso, prasisieko ir ėmė visuomenėje dalyvauti ar net vadovauti. Tad kodėl neduoti laiko ir tremtiniam čia prisitaikyti? Pagaliau ne visi yra gime visuomenės veikėjais būti: tokiu yra Amerikos lietuviu, tokiu bus ir tremtiniu.

Svarbiausia, atvykę tremtiniai tera lasas visu tremtiniu. Tad jie negali būti laikomi visu tremtiniu paveikslu, jie negali būti laikomi ju atstovais, ir jie nėra visa tremtiniu mase vaizduojančiu skerspjūviu (cross-section). Keliu atvykusiųjų ydos ir jiems metami kaltinimai negali būti prikisami visiems tremtiniam, kuriu, kaip sakiau, yra apie 70-80,000. Vienas kitas pasitaikęs tinginys ar girtuoklis dar nieku būdu negali reikšti, kad visi ar daugelis tu tukstanciu tremtiniu yra girtuokliai ir tinginiai. Pagaliau, kodėl žiurima tik į blogiasias tremtiniu puses? Kiek man žinoma, tarp atvykusių tremtiniu yra nemaziau, o net daugiau, visiskų abstinentu (tee-totalers), kurie ne laso svaigalų į burna neima. Tad kodėl nesakoma, kad visi tremtiniai yra abstinentai, kai dažnas drista kaltinti, jog jie girtuokliai?

Noras pritaikyti savo mokslą pagal Amerikos reikalavimus ar išgyti naują mokslą nėra nei darbo bijojimas, nei tinginystė, kaip daugelis kartais klaidingai atvykusiems tremtiniam prikisa. Stai p. Vytautas Mažeika, Lietuvos studentas, tik prieš 2 metus atvykęs į Ameriką, jau gavo Carnegie Institute of Technology elektrotechnikos inžinieriaus laipsnį (degree). Kodėl turejo pasitenkinti jis būti paprastu darbininku, kai jis gali ir sugeba pasiekti inžinieriaus profesiją? Keliolika atvykusių Lietuvos gydytojų atsideje ruosiasi valstybin-

iams egzaminams. Teisininkai ir humanitarai papildo savo žinias ar imasi naujų mokslų studijuoti. Tai nedaro mums gedos, o garbės. Juos turetume ne smerkti, o jiems padėti. Amerikos filosofas Ralph Waldo Emerson yra kadaise pasakęs, kad "America is another word for opportunity", tai kodėl tremtiniam taja "opportunity" nepasinaudoti? Juo daugiau bus Amerikos pripazintu lietuviu intelektualu, juo ir Amerikos lietuviu svoris kitu tautybių tarpe bus didesnis; nėra abejojimo, pakils čia ir lietuviu politinis svoris, kuris, reikia pripazinti, yra gana mazas.

Amerikos žydų organizacijos atvykusius savo tautybės profesionalus visaip selpia ir sudaro jiems salygas, kad ir čia jie galetu savo profesijos teises igyti ir tinkamai verstis. Jie žino, kad juo daugiau jie tures Amerikoje savo aukštųjų profesijų žmonių, juo jie bus itakingesni. Bet lietuviai dažnai užuot bent kuo padeje tiems savo tautieciams, kurie, eikvodami paskutinius savo issekusios sveikatos likucius, stengiasi kiek prasimusti aukstyn, juos be reikalo juodina ir nepagrįstai smerkia.

Stenkimes vieni kitus geriau suprasti ir vieni antriems padėti, o su laiku tremtiniai čia prisitaikys, su mumis suvienodės ir virs neisskiriama ir brangia Amerikos lietuviu visuomenės dalimi.

Baime "driskiu grinoriu"

Buvo atsitikimu, kad kai kurie Amerikos lietuviai, kuriuos buvo pavykę ikalbėti duoti tam tikriems tremtiniam pastogę, vėliau ateję prase išbraukti juos iš globejų saraso, pareiksdami, kad ju vaikai esą mokyti, draugauja su aukštais žmonėmis (high-class society), ir todėl jie negali isileisti tokiu "grinoriu" į savo namus, nes vaikams busianti gėda...

Tokiems galima paaiskinti, kad laisvos Lietuvos išauginti žmonės nosu nesluosto rankovėmis, į pirštus nesnypscia, nederbia ant kilimo (karpeto), atsikrankste nespiaudo į kampus ir koją netrina... Taip pat jie nėra valkatiskai apdriske. Savo issiveztus ar amerikiečių padovanotus drabužius jie yra gražiai issivale, prisitaikę ir susiprosinę. Jie nebus apsirengę pagal paskutinę modą, bet bus svarūs, tvarkingi, ir protingam žmogui gedos nedarys.

Galima dar priminti, kad, esamomis ziniomis, pabegelius globoti yra apsieme visam pasauly garsus Amerikos artistai, kaip Bing Crosby, Bob Hope, Irene Dunne ir kiti zymus Amerikos zmones. Taigi jiems nebus geda pagloboti kuri atvykusi vargsa tremtini, bet niekam nezinomiens lietuviu vaikams tai butu geda . . .

Sukruskime, kad tik daugiau musu tautieciu ivaziuotu

Visos Amerikoje gyvenancios tautybes skubiai imasi darbo, kad tik daugiau ju tautieciu i Amerika ivaziuotu. Visi supranta, kad juo daugiau kurios tautybes ivaziuos, juo ir tos tautybes svoris visokeriopai Amerikoje padides.

Neatsilikime ir mes, Musu tauta yra nedidele. Tūkstančiai musiskiu mirsta pavergtoje Tevyneje ir tukstanciai mirsta tolimam Sibire. Jie yra arciausiai musu sirdies ir ju labiausiai yra gaila. Bet ju negalime dabar gelbeti. Tad gelbekime is bado ir mirties tuos musu brolius ir seseris, kurie dar nezuve ir kuriuos galime gelbeti. Niekas nezino, kada Europoje vel atsivers karo pragaras ir prapliups baisiausias, kokio dar pasaulis nepazino, naikinimo ir mirties lietus. Tad darykime, kas dar galima daryti, darykime siandien, nes rytoj gali buti per velu.

Visi galime duoti buto pazymejimus, tad duokime. Visi, kas turi biznesus, pramonines imones ar farmas, duokime ir darbo pazymejimus. Jei negalime patys duoti, isrupinkime tokius pazymejimus is kitu. Jei nesugebame ar nemokame patys rupintis, kreipkimes i organizacijas, kaip BALF, Bendraji Lietuviu Imigracijos Komiteta, National Catholic Welfare Conference, Church World Service ir kitas panasias. Kalifornijos lietuviams mielai padeda Los Angeles Arkivyskupijos Tremtiniu Apgyvendinimo Komiteto lietuviu skyrius, i kuri ieina Sv. Kazimiero parapijos klebonas kun. J. Kucinskas, Kalifornijos Lietuvio redaktorius A. F. Skirius, P. B. Starkiene ir S. J. Paltus.

Padeje atvykti tremtiniam, isgelbesime savo artimus is vargo, bado ir mirties. Atvyke tremtiniai atnes nauda Amerikos lietuviu visuomenei kulturiskai, tautiskai ir net ekonomiskai. Vel ims skambeti cia bemirstanti lietuviu kalba ir daina. Lietuviu parapijos susilauks nauju parapijieciu, lietuviu organizacijos—nauju samoningu nariu. Musu laikrasciai tures daug nauju skaitytoju ir bendradarbiu, o, greiciausiai, prades eiti ir nauja spaudos leidiniu. Gal isdris ir lietuviska kynga pakelti savo galva Amerikoje.

Su laiku is naujai atvykusi vienas kitas prasimus ir i turta ir i garbe—tai tik padidins musu svori. Bet ir tuoj atvyke suteiks medziagines naudos musu biznieriams ir profesionalams: atvyke Europos lietuviai pirsks Amerikos lietuviu krautuvese, linksminsis ju saliuuose, gydysis pas ju gydytojus, tarsis su ju advokatais ir mire bus laidojami Amerikos lietuviu graboriu. Todel ir visi biznieriai ypac turetu stengtis padeti tremtiniam atvykti, nes atvykusieji bus ju istikimiausi kostumeriai ir klientai.

Tad tik istieskime ranka, o turesime daug nauju, artimu biciuliu, giminiu ir remeju. Sukursime vieninga, jaukia lietuviska seimynele sioj graziojoje laisves saly, o vadavimo valandai ismusus, visi bendrai eisime Tevynes islaisvinti. Tikekime, kad ir ta valanda jau ne uz kalnu. Bet pirmiausia padekime pasiekti Amerikos krantus broliams ir sesems tremtiniam, kad jie nezutu ir kad daugiau turetume Tevynes vadotoju.

KARIU DIANA

Pajuriais, pamariais
Joja sauniu kariu pulkai,
Skamba Daina juros banga:—
Amziai bus laisva Lietuva . . .

Saules spinduliais nusviesti,
Vejo glostomi nuo mariu
Mes zygiuojame pirmyn,
Placiais ir zydinciais laukais.

Joram mes pro gelmes,
Jura—mums kelias platus.
Su sypsena, karo daina
Skiname i laisve kelius . . .

Kelias tolimas, bet mielas,
Dziaugsmas kuria daina sieloj.
Mes zygiuojame pirmyn,
Placiais ir zydinciais laukais.

Pajuriais, pamariais
Jojo sauniu kariu pulkai,
Skamba daina juros banga:—
Amziai bus laisva Lietuva!

Petras Babickas

(Is "Toli Nuo Tevynes")

THE FIRST LITHUANIAN WOMEN WRITERS' LITERARY PERFORMANCE IN A D.P. CAMP AT REDFORD, GERMANY, ON APRIL 25, 1948. FROM RIGHT TO LEFT (AT THE TABLE): GRAZINA TULAUSKAITE-BABRAUSKIENE, MAG. MYKOLAITYTE, KOT. GRIGAITYTE—GRAUDUSIENE, KAROLE POZERAITE, VLADA PROSCIUNAITE (READING HER SCRIPT). THE AUDIENCE ON THE LEFT SIDE.

LIETUVISKOS SPAUDOS DIENA

“Kalifornijos Lietuvio” Biciuliu pastangomis, rugpiucio 15 d. Los Angelyje daroma “K.L.” diena-tai yra lietuviskos spaudos diena Kalifornijoje.

Ta diena, is ryto, Sv. Kazimiero parapijos baznycioje klebonas kun. JONAS KUCINSKAS atlaikys Sv. Misias uz visus “K.L.” skaitytojus ir remejus. Po pietu, isvaziavime bus bendri pietus su kalbomis spaudos klausimu ir pagerbimu garbes skaitytoju. Po to bus spaudos parodele, kurioje bus isstatyta Siaurines ir Pietu Amerikos lietuviski laikrasciai, taip pat daugelis ir tremtyje leidziamu laikrasciu.

Iki siol Kalifornijos lietuviai perdaug mazai tekreipe demesio i lietuviskaja spauda. Gal daugelis nesupranta geros spaudos reiksmes ir jos itaka i viesaji gyvenima. Jeigu lietuvis neskaito savos spaudos, nepriklauso lietuviu organizacijoms-jis yra zuves lietuviu tautai. Is jo tiek pat naudos lietuviu tautai, kaip is japono, kiniecio ar negro! Los Angeles Countyje yra apskaiciuojama apie 5000 lietuviu, o kas is ju naudos lietuviams, jeigu su jais lietuviu organizacijos ir spauda neturi jokio kontakto-jie neselpia vargstanciuju tremtyje broliu, jie nesirupina islaisvinimu is Stalino vergijos keliu milijonu tautieciu, jie nesisieloja bendrais Amerikos lietuviu kulturiniais reikalais. Jeigu jiems nebus uzprenumeruota keleta patriotiniu (lietuviu ar anglu kalboje) laikrasciu, juos per keliolika metu bus galima laikyti

jau istirpusiais suamerikoninizmo katile. Taigi, jie musu tautai liks issigimeliais ir visai nenaudingais. Kartais svetimtauciai musu tautos reikalus geriau atjaucia negu lietuviai. Yra zinoma faktu, kad brolis brolio nieksiskai issizadejo vien del to, kad jis turi skirtinga pasauleziura.

Kiek galime labiau populiarinkime lietuviu spauda. Pakvieskite kiek galite daugiau savo pazistamui “Kalifornijos Lietuvio” Diena, cia jie gaus tiek tiek daugiau supratimo apie lietuviskaja spauda. Bus meginama kas metai padaryti panasia lietuviskosios spaudos diena.

A.S.

PER AMZIUS . . .

Visokiu vilciu turejau,
Daug, daug sapnu prisapnavau,
Zmogaus baznycion vis ejau—
Miniose tik su Dievu buvau . . .

Visokias maldas kalbejau,
Raminau teviskele savo,
Tai zemelei vis snekejau—
—Rutom kaisysim veida tavo . . .

Sulinkes kryzius prie kelio—
Verkia rasom gluosnio lapeliai,
Ten mama klausia smutkelio,
“Kur mano isblaskyti vaikeliai? . . .”

Mukos veidas nesikeicia,
Ziuri zemyn i mama kantrus—
Teviske su tokia sirdzia . . .
Ji lietuviu per amzius vis bus . . .

Ona Pucetaite

A fine selection of Liqueurs - Cordials - Beer - Wine and

Cocktail Snacks

JOE & JEAN'S LIQUOR STORE

7528 So. Figueroa — Los Angeles 3, California

Phone PLeasant 9354

Res. Phone ADams 1-6107

A LANDSCAPE OF LITHUANIA

(Tasa Is Praeito Numerio)

Donner Veter, dar karta, nusikeike vokiety. Sugriebiau kisene, kurioje rezistenciniais laikais budavo ginklas. Deja, jo nebuvo. Gal mano laimei, dabar daug kartu apie tai pamastau. Neabejoju bučiau uzmuses demono pasiuntini naikinanti zemeje zmogu norejusi gyventi laisvu zmogum laisvame pasaulyje, ieskojusi gyatsisuko. Jo demoniskos akys saude zaibais. venimo radusi mirti. Ziauri gyvenimo ironija. Vokiety

Lios, subliuvo buliaus balsu vokiety mostelejes man ranka. Susiemiau galva ir begau . . . Begau nuo zveries sunaikinusio 4 gyvyves . . . Klupau, keliausi ir vel begau. Mane vijo mirties baime, girdetas suviu garsas ir mirties pabuciuotu zmoniu sauksmas . . . Laukiau rusu likimo—salto plieno pabuciavimo, kad pasveikines nusi-vestu kartu su anais i anapili viespatija. Sunkios ir ilgos laukimo sekundes, kaip dienos, kaip savaites, kaip menesiai, kaip amziu nutrupeje skeveldros, kaip visas suduzes mano gyvenimas. Begau vejamu vilku, suklupdamas ir vel atsikeldamas, nedrisdamas paziureti atgalios, kad nepamatyciau i mane taikancio automatu zmogaus. Uz kalniuko sukritau zemen. Pasliauzes atgalios isdriau paziureti ar nesiveja zmogus—zmogzudys Nesivijo. Gyvybe isgelbeta. Mazo vaiko meile prispaudziau zemes ir buciavau ja, kaip kudikis karstas lupas motinos. Sirdis kiju dunksnojo krutineje. Veidai degte dege. Plauciai rijo ora. Niekad nesijauciau toks laimingas ir niekad toks nelaimingas, kaip dabar . . . Issaugojau gyvybe, bet maciau kaip zuvo keturios tokios pat gyvybes norejusios gyventi laisvais tarp laisvu zmoniu . . .

—O Viespatie!—susilaikiau dekoti uz gyvybe, nes kaip as padekosiu uz sunaikinima—juk Viespatie, be tavo valios nei plaukas nuo galvos nenukrenta . . .

Suskaudo sirdi . . . Verkiau didzio skausmo asaromis. Verkiau gailedamasis sutremto Dievo pasaulio. Viskas manyje zuvo, meile Dievo, gyvenimo, zmogaus, visko ka pirma laikiau kilniu, gera, miela . . . Negreit pakilau skaudancia sirdzia keliauti namo. Saule dideliu raudonu ratu skendo tolinam horizonte. Palaimintas vakaras keliavo dangaus sklautais zeman . . . Nesigirdejo lakstingalos suokimas krumuos, nesivaidijo grozis gamtos, kuriuo pirm keliu valandeliu taip dziaugiausi, neja tau pavasario geliu kvapo, kuris skleidesi is pievu nuostabiu kilimu. Veltui ieskojau laimes tamsioj gyvenimo nakty it kapas. Baugi kapu rimtis sunkesi krutinen. Veida uzkliude bitute grizdama po sunkaus dieninio darbo avilin. Ivykis neturejo atbalsio, ejau kaip viska, prarades zmogus, ejau bjausme, beprote raumenu mase per sugriauto gyvenimo klaikias skeveldras.

Rugiu dirva. Pakeliu akis. Varputes kalasi is slepingo rugio zelmens i saules spinduliasis prisotinta ora, kad naujas rytas isbuciuotu rasu burtingu zaidimu. Uz triju simtu metru matau paruostu sautuvu vokieciu kareivi. Bailiai dairosi i abi rugiu puses. Nekenciu jo, kaip ir visu vokieciu. Gal neteisingas sprendimas, gal ne visi sugyvuleje kaip matytasis. Nesvarstau. Nenoriu susitikti akis i aki. Suku salin, tankiai pasisukdamas jo pusen galvoju: kad tik nesustabdytu. Gana baimes ir pasi biauzejimo kuri igavau. Paskutiniai saules spinduliai zaide rugiu jurose. Matau: dvi pilkos rankos kyla it vakaro maldai is rugiu zalumos. Zmogaus rankos—maldauja gyvenimo, atsisake atimti gyvenima kitam, kad kitos neatimtu gyvenimo joms. Tarytum jauciu jo

gilu nora meiles kuria Kristus atnese gyveniman, kuria padovanojo Pasauliu Tverejas. Matosi plaukai, galva, peciai, liemuo. Nematoma baimes ranka supurto mane. kreipiu galva kareivio pusen: idomu, kaip jis sutiks savo bendra. Pakyla pilka bangele dumu, ausis suvio garsas pasiekia. Ruso rankos susikryziuoja, pasoka jis virsun, griebiasi uz galvos ir palauztu azuolu krinta rugiuosna.

—O Dieve, Dieve,—girdziu jo paskutini sio gyvenimo skunda.

Ir vel viskas nutyla. Vokiety skubiai bega nusautojo link.

—Apiplesti,—susimeta galvoja.

Kartuju ruso pasakytus zodzius. Susiimu uz galvos ir begu. Begu nuo zmogaus zveries be reikalo zudancio kilniausia Dievo tvarini—zmogu . . .

—O Dieve,—sakau,—koks Tu baisus, jei Tavojo paveikslo nesiotojai toki baisus! . . .

Ak tuo laik pergyvenau. Kas dejosi mano krutineje, visoje palauztoje butybeje? Kiek baisiu minciu . . . nusivylimo . . . karciu asaru . . . pagiezos zmogui . . . Naktis atkelevo i mano krutine . . . Uzmigo pavargus diena. Jauciau, tarytum, praeinas siaubingas keleivis apie mirti lyg naujos ausros snekuciuot nepaliaus.

Noriu, kad ir mane nusautu, bent daugiau nereiketu susitikti neturinciu meiles krutineje, nesinesiojanciu sirdyje Dievo ir nedaranciu geru darbu . . .

Nuvargusi zeme vakaro tyloje meldes “Teve musu” ir saules paskutiniai spinduliai baige nukeliauti i saulelaidi raudoma kaip kraujas. Mano sirdyje audros . . . Mirtis tikejime . . . Joks stebuklas neprikels gyventi, neprikels kurti dienu sviesiu . . . Veltui noretum grizti i jaunystes gyvo tikejimo dienas, veltui i zalia veja, kur berzeliai ose gerio maldas palaukej savo.

Parbegau siaubo vejamas, neteisybes sukrestas, puoliau pusgyvis kambarin ir sukritau prie slankscio gimtiju namu . . . Nepekeliu . . . tokia baisia mirti sirdyje nesiaus. Is graziu dienu teliko tik griuvesiai—juoda naktis uzklupo dziaugsmo pakely.

Motinos svelnios rankos gaivino mane, meilus zodziai kele gyveniman. Gera tureti motina, klausyti padejus galva ant keliu zodziu jos svelniu. Uzmirsti apie visas gyvenimo neteisybes, nusikelti mintimis i nemaria kudikystes dienu sutartine ir jausti praeinancia jaunyste sviesiu, svesios lelijos ziedeliu.

—Suneli, kas tau, tu kaip mirtis—tavo rankos saltos ir veidas mirties nubuciuotas?!

—Mama, maciau—jie zude zmones . . . Zmogus nuzude toki pat zmogu. Kaip baisu mama . . . kaip baisu, matyti mirti skinancia ziedus pakeliu sunkiu . . .

Mama, tu man daug kalbejai apie gera malonu, miela Dieva, tu man ikvepiai, kai pavasariai dainavo jaunystes dainas nuostabiai grazias, Jo meile . . . Bet dabar, mama, ar yra tas gerasis vaikystes dienu Dievas, ar jo vieta pasaulyje paverze demonas??!

—Suneli, ka tu . . .

Jauciau, kaip krito jos sirdies skausmo asaros i mano plaukus is naujo nesdamos mano sirdin tikejima i Amzinaja Meile.

Tuo laiku, kai motinos meiles asaros gloste mano plaukus, grazindamos mano sirdin gyva tikejima, pasaulyje zmogus zude zmogu—zude Dieva ir kale prie skausmo kryziaus amziu keliuos . . .

(Pabaiga)

DR. PRANAS DIELININKAITIS

Modernus musu dienu visuomenininkas, nepamainomas organizatorius, didelio issimokslinimo ir tolerancijos vyras, visada kupinas gražiausio entuziazmo, pilnas naujausiu sumanymu, gerbias kitus ir kitu gerbiamas. Dr. Pranas Dielininkaitis paciame jegu tvirtume ir paciame reikalingiausiam laikotarpyje per anksti mus paliko. Labai per anksti, nes mire eidamas tik keturiasdesimtuosius metus.

Pavergejai norejo ji sunaikinti kalejime; buvo nu-teistas, bet ju norai neivyko. Nepalauztam ir nenukan-kintam Dr. Pr. Dielininkaiciui pavyko iseiti i laisve ir toliau testi didziaja veikla savajam krastui ir jo zmon-ems. Bet likimas buvo skaudus ir negailestingas. Lais-veje neisgyveno ne vieneriu metu. 1942 m. balandzio men. Dr. Pr. Dielininkaitis mire.

Nelengva Dr. Prano Dielininkaicio darbus apibu-dinti keliais zodzias. Jaunysteje buvo mokytojas. Karta viename susirinkime ji pastebejo M. Krupavicius. Kru-paviciui patiko Dielininkaitis, numate jame gludincius kitokius gabumus ir jam nuosirdziai patare kito darbo griebtis.

— Neik, broli, i pedagogus. Tau pritiktu politika, — pasake jaunam mokytojui tuo metu jau placiai isgarse-jes Mykolas Krupavicius. Sis patarimas Dielininkaiti paveike. Jis surado savo pasaulima.

1924 m. Pranas Dielininkaitis istojo i Kauno univer-siteta ir stropiai studijavo sociologija. Baiges Kauno universiteta isvyko gilinti studiju i garsu Sorbonos uni-versiteta, kur praleido penkerius metus. 1933 m. grizo i Lietuva, parsivezdamas daktaro laipsni uz issamu veikala "Valstybe ir mokykla."

Jaunasis daktaras buvo pakviestas i Kauno universi-teta valstybes mokslu ir sociologijos destyti. Nespejes ne atsikvepti, Dr. Pranas Dielininkaitis visa sirdimi pasinere i kulturine r vsuomenine veikla. Buvo isrink-tas studentu ateitininku sajungos pirmininku. Pax Ro-mana kongrese jis ikope i pirmojo vice-pirmininko posta. 1936 m. kartu su kitais jaunaisiais katalikais en-tuziastais organizavo naujaji sajudi, kurs pradejo leisti XX "Amziaus" dienrasti. Visa laika, iki "XX Amzius" buvo uzdarytas, Dr. Pr. Dielininkaitis buvo jo redak-cinio kolektyvo narys.

Atskirai paminetina Dr. Dielininkaicio veikla dar-bininku tarpe. Jis rupinosi labiausiai uzmirstu zmogu-mi. Ejo i fabrikus, skaite darbininkams paskaitas, lan-ke ju butus, kovojo uz ju teises. Nuolat Dr. Dielinin-kaiti sutikdavai Kauno gatvese besikalbant su darbo zmonemis. Jis mokejo pazinti darbo zmogu, mokejo izvelgti i jo galvosena ir ji itikinti. Nenuostabu, kad darbininkai Dr. Dielininkaiti karstai mylejo, brangino, klause jo zodzio ir juo visiskai pasitikejo. Cia Dr. Die-lininkaiciui buvo tikroji darbo sritis. Jo vadovaujamas krikscioniu darbininku sajudis augo ir augo, nors su svetimuju igulu i Lietuva ivedimu darbo salygos ir sunkejo.

Dr. Pr. Dielininkaitis dalyvavo ir politiniame gyven-me. Buvo atkaklus demokratas ir kovojo uz demokra-tiniu salygu igyvendinima. Dalyvavo visuose demokra-tiniu partiu pasitarimuose, kai reikejo rupintis sunke-janciais tevynes reikalais. Dr. Dielininkaitis politineje srityje labai gerbe kitu politiniu sroviu nuomone ir ar-timai bendradarbiavo su M. Slezeviciu. Ir kitos poli-

tines grupes Dr. Dielininkacio pastangas vertino, tik-ejo jo nuosirdumu ir sugebejimais.

Atejo 1940 metai. Svetimo krasto kariuomene pra-dejo mindzioti musu zeme ir drumste ramu gyvenima. Dr. Pr. Dielininkaitis, kurs visada buvo optimistas, tankams per Lietuva riedant su skaudancia sirdimi ziurejo i nezinoma ateiti.

— Laikykimės — ugningu zodziu stiprino bendra-darbiu vilti.

Dr. Pranas Dielininkaitis tapo pacios pirmosios are-stu bangos auka. 1940 m. liepos men. 12 d. nakti buvo suimtas, atskirtas nuo seimos ir uzdarytas i kalejima. Sunkus tardymai, grasinimai, nezinomas likimas Dr. Dielininkaicio nepalauze. Viena diena jam paskaite "teismo" sprendima, kad jis nubaustas 8 metams. I "teisma" jis nebuvo kviestas. Prasidejes karas su-trukde Dr. Dielininkaicio isvezima, ir jis laimingai isejo i laisve.

Nelaime nebuvo pasibaigusi. 1942 m. balandzio men. Velyku sventems vyko i Siaulius, persisalde, sus-irgo, kalejime isvargintas organizmas nebuvo reikia-mai atsparus, ir po keliu dienu uzmerke akis.

Dr. Prano Dielininkaicio mirtis sunkiai apskaiciuo-jamas nuostolis. Jo ugningas zodis, jo skaidrus entuz-iazmas, jo organizaciniai sugebejimai ir nauju ideju atradimas ypac butu naudingas dabar.

DR. PRANAS DIELININKAITIS, A PROFESSOR OF POLITICAL AND SO-CIAL SCIENCES, ALSO A NOTED SPEAKER AND ORGANIZER OF LABOR, A VICTIM OF COMMUNISTIC REGIME IN LITHUANIA.

KAD NEBUTU APSIVYLIMO?

(Zinotina atvykstantiems tremtiniam)

Pravedus DP isileidimo istatyma „daugeliui lietuviu teks progos atvykti Amerikon. Dauguma tikisi is Amerikos labai daug. Taip, cia galima visko pasiekti, pasitaisyti progoms. Siaip, cia kiekvienas zmogus turi dirbti sunkiai, greitai ir tiksliai. „Siltu“ vieteliu are poziciju cia neperdaugiausiai ir tos tik politikieriams teprieinamos.

Is gaunamu laisku, atrodo, kad tremtiniai apie Amerikos tvarka ir darbo salygas mazai ka tezingo, pav., jie sako—„paimsiu darba, pirma pasiulyta“. Jie visai nezi-no, kad cia darbai nera siulomi, o sunkiai surandami. Daznai reikia sugebėjimo moketi pats save isipirsti i darba, o veliau sugebeti si darba islaikyti.

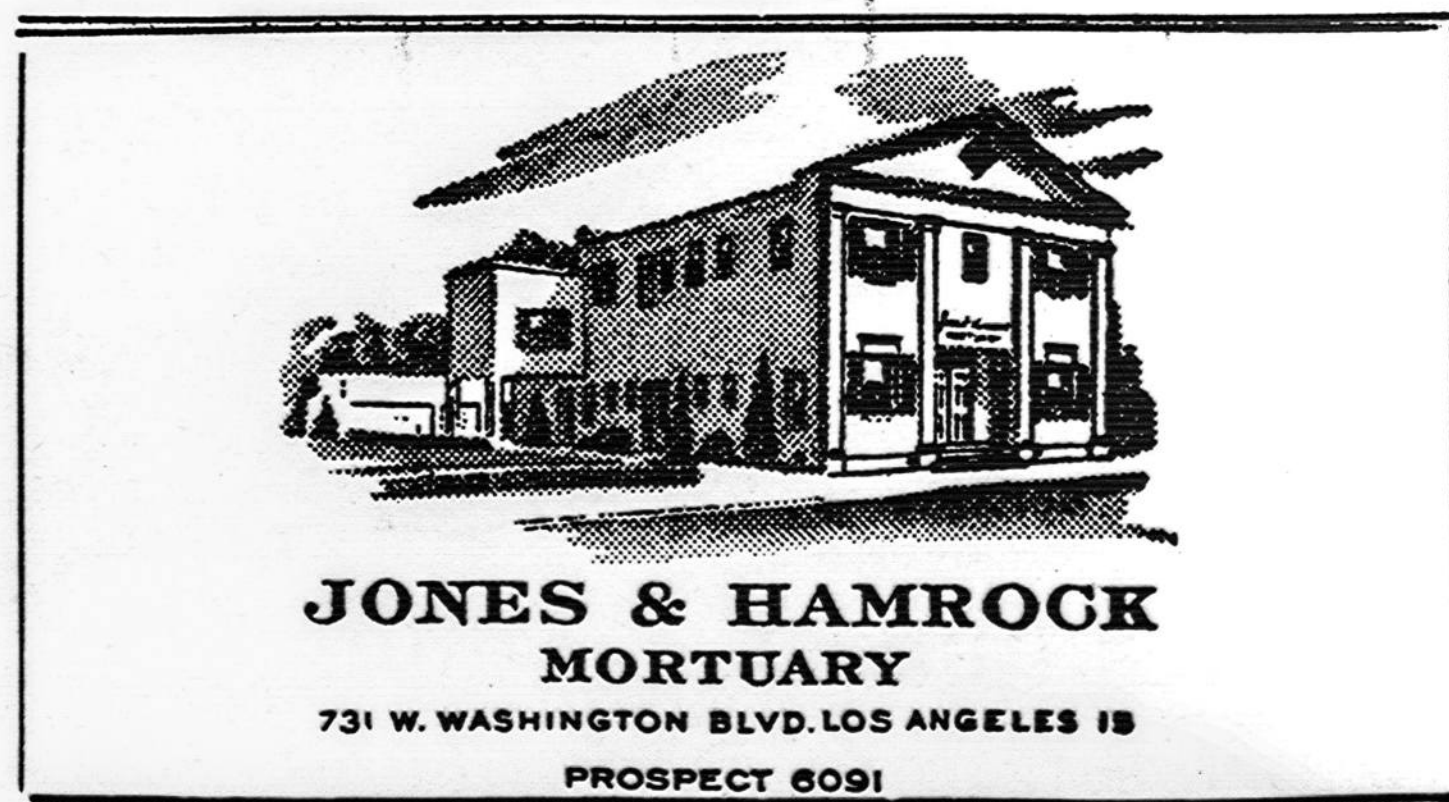
Atvyke tremtiniai susidurs su dviem dideliom kliu-tim—kalbos nezinojimu ir neturejimu prityrimo Amerikos fabrikuose (issimokslinimui ir prityrimui Europoje cia mazai teduodama kredito.) Tik kai kurios specialybes yra naudingos. Tad daugeliui vel teks nuo pradzios pradeti mokytis, ruostis kuriam nors darbui, kol gales dirbti savo profesijoje. Is pradiu tures dirbti, kas pasiseks gauti.

Santykiuose su senesniaja Amerikos lietuviu karta turesite atsiminti, kad nera pagrindo ju kaltinti del issilavinimo stokos ar psichologiniu skirtumu. Jiems baigti aukstuju mokyklų neteko laimes nei progos, o Amerikos skirtingos gyvenimo salygos per 30-40 metu padare savo itaka. Kai cia pagyvensite keliolika metu, patys isitikinsite! Is naujai atvykusių bus tikimasi daugiau darbo lietuviu organizacijose ir spaudoje, negu iki siol atvyke yra parode. Nepateisinama, kai budami Europoje patys ar gimines naudojosi pinigine parama, o cia atvyke tam paciam BALF-ui nepajudina ne pirštu. Jie dar nezino, kaip sunkiai tie doleriukai is patriotingu-ju ir gerasirdziu gana neturtingu lietuviu surenkama per ivairius parengimelius.

Jei nepasirodysite ju susirinkimuose ir parengimuose su savo pagalba, tuo nuskriausite dar likusius DP stovyklose, ypac tuos, kurie labai reikalingi tos paramos.

Pagaliau ,kurie atvykstate savo giminiu ar draugu lesomis, turetumet atsilyginti per metus ar pora metu. Juk jie tuos pinigus taip pat sunkiai uzsidirbo, kaip jus dabar cia atvyke, net dar sunkiau dirbdami. Delsimas atsilyginti, butu noras juos isnaudoti. Zinau keleta pavyzdziu, kad gimines turejo net skolintis pinigų, keliones islaidoms apmoketi.

Kad nebutu apsivylimo, reikia tuos dalykus atsiminti.

LAISKAS TREMTINIŲ REIKALU

Hanau/M,2 birželio 1948

Lietuvių Tremtinių

Bendruomenė

Community of Lithuanian

Displaced Persons

Amerikos Lietuvių Tarybai/New Yorke

Pastaruoju metu JAV lietuvių spaudoje padaznejo-skelbimai lietuvių tremtinių laisku-prasymu, kuriais jie praso paramos siuntiniais. Dauguma prasytoju, gal but, paramos reikalingi, bet yra ir tokiu, kurie, atrodo, piktam isnaudoja gerasirdzius Amerikos lietuvius arba neverti tokios paramos is viso.

LTB Centro Komitetas gauna is atskiru stovyklų rastus su tokiom iskaipom is Amerikos lietuvių spaudos ir kartu pranesa, kad kai kurie laisku rasytojai yra vietos stovyklai zinomi komunistuoja ir girtuokliauja as-mens.

LTB Centro Komitetas, apsvarstes si reikala, nutare prasyti ALT-a, kad ji atkreiptu demesi JAV lietuvių laikrasciu redaktoriu i tai ir kad jie nespausdintu laisku, kuriuose nebus vietos stovyklų Komiteto prieraso, kad tikrai prasytojas yra reikalingas paramos. Redakcijos, gavusios laiska su Apylinkes Komiteto prierasu, tikrai zinos, kad prasytojas yra vertas paramos ir ramia sa-zine gales juos skelbti.

Tikedamasis ALT-os pritarimo ir atitinkamo patvar-kymo, siunciu save geriausius linkejimus.

pas. V. Gaucys,

LTB Centro Komiteto Pirmininkas.

Nuo dabar visi DP's, parasydami pagalbos, prasome prideti rekomendacijas.

A TALE - by V. K. JONYNAS

THE COACHELLA VALLEY

I want to apologize to readers who desired more information about Coachella valley, that I didn't write this article sooner. However this seems to be an opportune time, as I have visited this valley again this summer.

Although this valley has been a desert before, it has reclaimed, and made into a sort of desert paradise. The cultivated part of the valley is covered with vineyards, date palm gardens and vegetable gardens. The bright green of these man made oases contrasts sharply with the almost white color of the sand and the subdued color of native desert vegetation. The native shrubs include the mesquite, the tamarick tree and lesser known varieties of desert vegetation.

Among these bushes live jack rabbits, ground squirrels and an occasional coyote. There are also some snakes, but so far I have seen only some non-poisonous ones.

Presence of trees and shrubs on this hot desert indicates the existence of underground water, which now has been tapped and is pumped to irrigate the lush gardens and vineyards. Besides the underground supply of water, there has been added another source, the Coachella branch of the All American Canal that brings water from the Colorado River by way of Yuma, Arizona, a distance of two hundred miles. This canal was finished last year and the water is expected soon to be ready for distribution.

The principal crops in this valley are Thompson seedless grapes, earliest in the United States, the dates, the famous Coachella valley grapefruit and other produce such as tomatoes, corn, squash, etc. Tomatoes and corn are generally ready by March and April and thus bring in good prices. The 1947 winter crop value in alfalfa, dates and grapefruit added up to 13,500,000. All in all there are approximately 28 different fruits and vegetables grown here.

Besides agriculture there are many winter resorts located in this valley. The best known is Palm Springs, located in the north western end of valley. Here swimming, sun bathing and golfing can be enjoyed all through the winter. Indio, the largest city in the valley has also many desert guest ranches, fine motels and hotels, amid the shade of the date palm gardens. There are also several resorts on Salton Sea. However, this fine recreational area is still awaiting development.

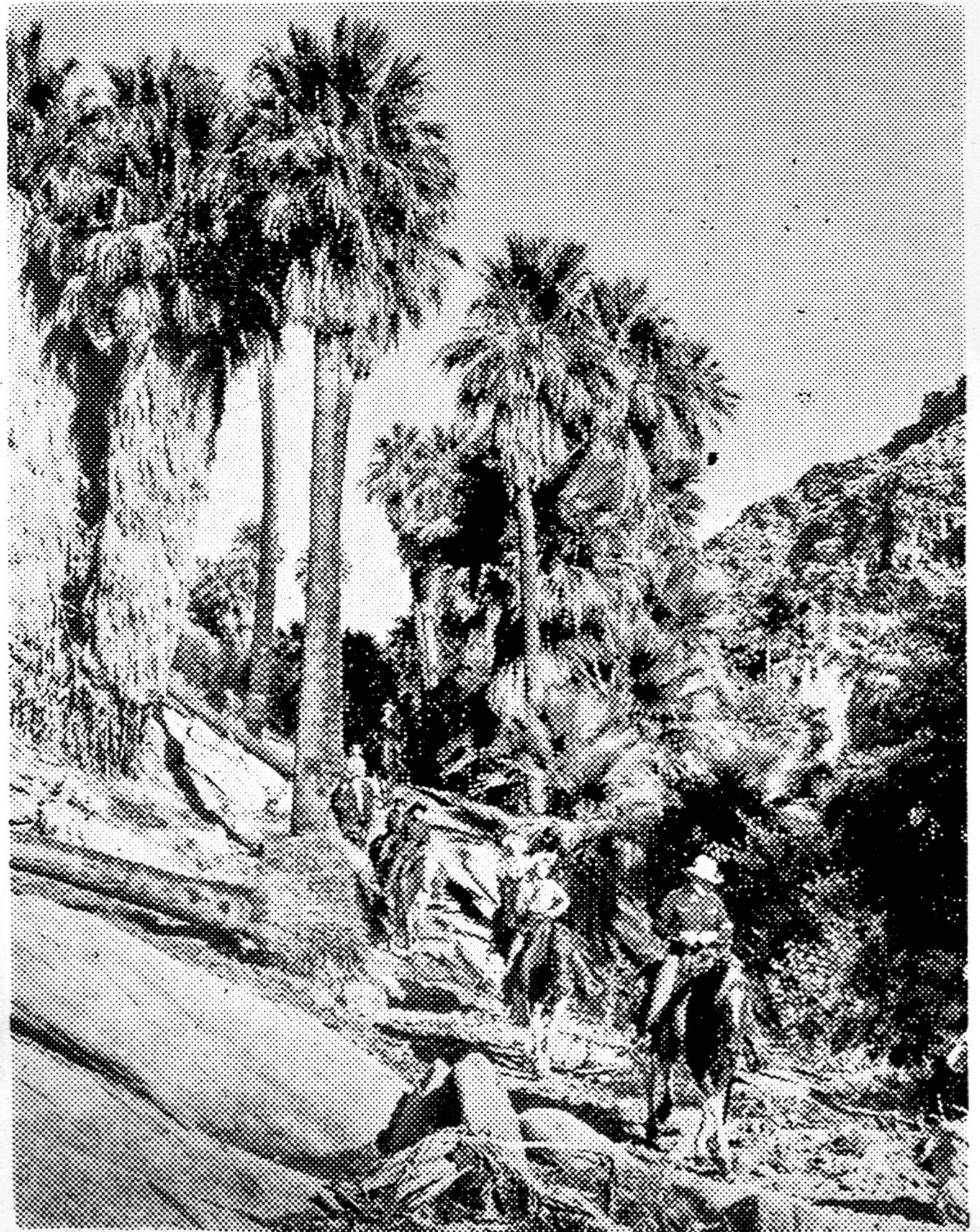
Salton Sea is a giant salt water lake located in the southern end of Coachella Valley. Swimming in this lake during summer is a real pleasure, as the water varies in temperature from about 98 to 65, 70 degrees, depending how far from the shore it is, and one just has to pick out the right temperature that suits him. As the water deepens very gradually, it is possible to walk a mile out into the lake where the water is pleasantly cool. As this lake is 6 miles wide and 50 miles long and there are only several resorts on it now, it presents a fine opportunity for new resorts. And the distance is only one hundred and fifty miles from Los Angeles.

Now about the climate. It is hot and dry in summer and sunny and dry in winter. I've been asked if it is good for people afflicted with sinus trouble. Yes, it is good, as it is dry the year around, probably next best to Arizona's climate.

The average maximum temperature through the summer (June, July, August) is 104.5° F. However

on extremely hot days the thermometer might reach as high as 125°. But that is unusual and probably happens only once in several years. The usual temperature through August, which is the hottest month, generally reaches 110, 112°. The average minimum temperature through the summer 17°. The average maximum through the winter is 93°, and the average minimum is 41°. Humidity in this valley is very low all through the year, and it is especially low during the summer, when it reaches as low as 20%. Compared to Los Angeles, where the lowest humidity is 54%, it shows that the air is almost three times drier in Coachella Valley. Due to this low humidity the heat is not very hard to endure, as the evaporation helps to maintain proper temperature. However, many people that live in the valley have summer homes in the mountains, which are only 35 miles from Indio. There, at an elevation of 4500 feet the air is cool and the nights are crisp. And in the vicinity of Salton Sea it is also 7-8° cooler than it is in Indio. During the winter, while it may be warm in the valley the same day go skiing in the mountains, and you may enjoy swimming in the valley and the same day go skiing in the mountains. However, at lower altitudes the snow may last only a few days, at higher altitudes it lasts all winter. So from the viewpoint of variety in climate, this region offers quite a choice.

In conclusion I may say that I will be glad to offer further information to readers that desire it about this region or other parts of California that I may be familiar with.

A VIEW OF PALM CANYON IN THE COACHELLA VALLEY

Milton C. Stark

THE CHARACTERS

Pheleas Femur
First Professor
Second Professor
Assorted Professors

The Scene: A vast conference hall. Great purple drapes hang from each of four colonnades marking the four corners of the hall. The ceiling is so high that grey cloudlets obscure its actual reach. The floor and walls are of a highly polished pink substance resembling marble. A long narrow table is supported by a single leg in the center of the hall. There are no chairs. There are no windows; but there is light, though no lamps can be seen.

A bald, grey-bearded dignitary of The International Board of Anthropological Research is standing at one extremity of the table, and he holds in his hand a scroll-like roll of gold-edged paper, which he begins to unfold. His name is Pheleas Femur, the world's most distinguished physical anthropologist.

Several hoary old men, each a representative of The Confederated States of the World in physical anthropology, stand about either side of the same table. They are looking toward the speaker.

Pheleas Femur. Gentlemen, after over five hundred years of zealous investigation on the part of a score of our least dense anthropologists, e.g., Professors Hodge, Podge, Dodge, Fogghead, and others, throughout the hidden places of this globe, I am overjoyed to announce at this time that an astounding discovery has been made in the way of the lost civilization of America, which, you all know, existed some 20,000 years ago in the Epi-Slavomanian era and disappeared completely with the advent of the Lower Silesian.

The discovery is this: While bathing in the Sea of Kara, Doctor Ivan Kruglodurov Smerdykovich of The Foundation For the Study of Prehistoric Man at Stalinow stubbed his right toe on some small object on the sea's bottom. After repeated submersions he succeeded in bringing this object to the surface; of course, scholar that he is, Doctor Smerdykovich realized at once that he carried in his hand a rude instrument of ancient man. The Doctor wasted no time; he donned his clothes and drew a detailed map of the precise location in which he had made his find. Arriving in Stalinow, he consulted his institutes oceanographers and found out that the find had almost certainly been washed clear of an ancient geological stratum, possibly Slavomanian, and that it was little defaced by tidal currents. Not satisfied with this decision, however, Doctor Smerdykovich too kit upon himself to reveal the facts about relic X. It is possible for the tides of the sea to clash in a grand manner to dislodge geological strata? The changes were greater, decided he, that relic X had melted free of a glacier and fallen to the bottom of the sea, where it had been rolled along the bottom by the Great Current to its final resting place on the floor of the Sea of Kara.

Doctor Smerdykovich fixes relic X's original position at somewhere in or bordering the Bering Sea. He also thinks that relic X was buried with a Slavomanian corpse.

Here, gentlemen, is the significance of relic X: Judging from its shape (it is like an ancient nail, only shorter, and there is a continuous spiral groove running from one end to a circular head at the other. This head is twice the diameter of the shank and has a thin depression bisecting its circumference) relic X is a specialized device of Slavomanian Senilius Americanus (American man) and used to secure one object to another, the spiral groove serving to prevent withdrawal. Now then, the question arises what did relic X hold together? The answer, gentlemen, is quite elementary: Relic X, since it was carried about on the person of Senilius Americanus and, therefore, quite necessary to him, was, we assume, an attaching device for clothing. If this is true, and there are many more supporting considerations in this direction I have not mentioned, then we can very nearly deduce just what kind of clothing Senilius wore; furthermore, we can determine the color and size. But, gentlemen, this is not important. What is important is that we can fix the weight, height, and skeletal structure of the individual who made use of the clothing. Unfortunately, we have no way of knowing what the color of his hair was.

Here are the physical characteristics of Senilius Americanus: Height, 10' 5"; weight, 795 lbs.; cranial capacity, 3,000 cc shape of skull, brachycephalic; position of foramen magnum, supraorbital ridges, small and convex; facial index, eury-presopic; nasal index, platyrrhine; teeth, all canines; posture, slinking; frontal lobes, missing; diet, steaks and dwarf cauliflower.

Are there any questions, gentlemen?

First Professor. Doctor Femur, how was it determined that relic X was buried with Senilius Americanus?

Pheleas Femur. Oh, have I neglected to mention that? The world famous Smerdykovich says so in his exhaustive report on the subject in The International Anthropological Research Manual. Unlike our practice of disrobing corpses and casting them into lime pits, the ancients buried their dead in full dress.

First Professor. Oh!

Second Professor. Will you explain the process whereby relic X traveled to the Sea of Kara?

Pheleas Femur. Of course. The province of New Russia is located on the old American continent. As you know, there is one of the strongest currents extant passing through Bering Strait, thence latitudinally and eastwardly across the Arctic Ocean. Smerdykovich maintains that relic X, after having broken away in a coastal glacier of ancient Alaska, was eventually carried into the Sea of Kara and stopped in its progress by the outer arm of Novaya Island.

All the Professors. Quite true, quite true!

First Professor. How do you account for the slight indentation on the head of relic X?

Pheleas Femur. You see, the clothing of Senilius was so heavy, on account of the extremely frigid climate, that leverage had to be employed on relic X in order to render it useful as a fastener. An instrument with a sharp blade was inserted in the depression on the head and turned in a circular direction. The rest is self-explanatory.

All the Professors. Quite true, quite true!

Second Professor. I understand everything readily. But I fail to see how Senilius' cranial capacity was measured. Will you enlighten me, Doctor Femur?

Pheleas Femur. Really, sir! your puerile questions frighten me. A simple student of Anthropology 1A could give a fitting answer! But if you must know—through Senilius' clothing it was learned that he had been a man of gigantic proportions; all that had to be done was to fit a proportionate head on a frame whose dimensions were already known. Simple, most simple!

All the Professors. Quite true, quite true!

Pheleas Femur. I regret to say it, gentlemen, but it is time for me to dissolve this meeting. I must confer with the Governing Body over this matter. I believe that Doctor Ivan Kruglodurov Smerdykovich will be decorated with The Legion of Scientific Merit for his historic achievement.

I believe that in a few years we will have already solved the many mysteries of the ancient world. There is no stopping Science, especially when it is in the hands of such brilliant scientists as Smerdykovich.

Until ten years from this date, when we will again sum up anthropological gains, I say goodbye and good hunting!

POOR LITTLE LANDS

The old historic Samogitian names,
Once proud in ballad and in song,
Have fallen victims to a war whose flames
Have left gray ashes, which will sift along
The charts and maps in each collegiate room,
Until the ancient wording disappears:
Lietuva will be Litwa, and the doom
Of Kaunas will be Kowna down grim years.
We builded Vilnius; it is Wilno now,
While Vilija and Nemunas will go
To limbo: and the man who turns a plow
Beside these streams, some other names shall know.
Poor little lands, that cling to Baltic sand,
Will soon forget—how years before the night
Of Kristus' birth—we named this amber strand,
"Baltija," as the sea rolled fiercely white.

—Vytautas Brazevicius
(Fred E. Truman, Honolulu)

RATHER BE AN AMERICAN PRISONER THAN A FREE MAN IN RUSSIA

THE LONG VOYAGE HOME

On the common in Lawrence, Mass., a skinny Yankee youngster in knee pants worked his way eel-like through an agitated mob to the foot of the bandstand. He looked up at a one-eyed giant who slashed at the air with great fists, roared like the Bull of Bashan: "Only by one big union of the working class and mass action can we hope for the final victory . . . I would smash the ballot box with an ax!"

The giant was Big Bill Haywood, leader of the Wobblies, who had come to take over—and win—the bitter Lawrence textile strike of 1912. The two-headed boy of 15 was Fred Erwin Beal, a millworker and a striker. Both were to take refuge one day in Russia; Haywood to die there, Beal to live and taste Communism curdling in his mouth.

The Communists' Creature. The 62-day-long Lawrence strike made Fred Beal a radical for life. He drifted from mill to mill, became a labor organizer, helped lead the big textile strike in New Bedford, Mass., was jailed briefly. Then he joined the Communist Party.

In the spring of 1929 he was sent to the restless South. The "lint-heads" in the Tennessee and Carolina mills, ridden with pellagra, beaten down by the stretch-out, were showing signs of kicking over the belts and bobbins. Beal went to North Carolina, where he organized and directed the Gastonia strike (at the Manville-Jenckes Co.'s Loray Mill). One night there was violence, and Gastonia's Police Chief O. F. Aderholt was killed.

Beal and 15 other strikers were indicted for first-degree murder. Their trials became famed in the history of U. S. radicalism. The first, at which the prosecution wheeled in a life-size plaster effigy of Chief Aderholt, was declared a mistrial because a juror went insane. At the close of the second, Beal and six others were convicted of second-degree murder. All jumped bail and fled to Russia.

In the Soviet Union Beal became a hero who lectured throughout the land, wrote pamphlets on the Workers' Paradise. But in three years paradise had begun to look like a very different place. Wrote he: "I found just the conditions against which I was fighting over here . . . *The workers were hungry . . . in rags. I never saw the equal of that misery in this country.*"

He returned to the U.S., lived the life of a well-publicized fugitive, skipping from town to town. He wrote an autobiography, *Proletarian Journey*. In 1938, he was arrested at a brother's home in Lawrence, and sent back to prison in North Carolina. After four years, he was paroled.

Full Circle. Last week Fred Erwin Beal had come full circle. He returned to Gastonia to be restored to the U.S. citizenship he had lost. In the summer-hot court-room he stood, a heavy-waisted man of 52, and told Judge Wilson Warlick earnestly: "*I am one of the greatest foes of Communism in America. I would rather be an American prisoner than a free man in Russia.*"

WILLIAM MATUS

JEWELER

Fine Watch and Clock Repairing

Long Experience on All Makes of Watches

— All Work Guaranteed —

2935 East Anaheim St. Long Beach 4, Calif.

Telephone 834-55

LADIES' & GENTS' EXPERT TAILOR

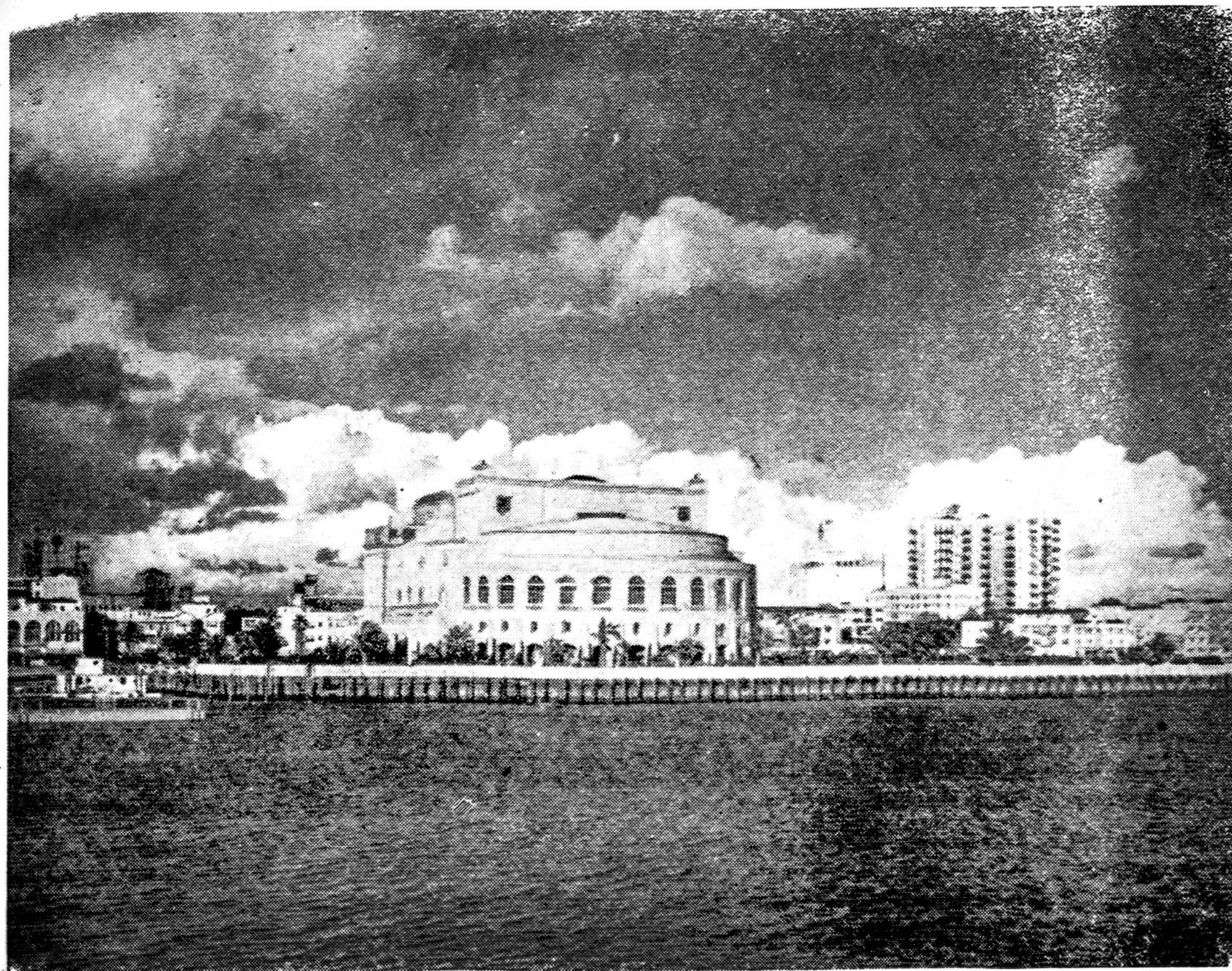
MR. P. ZABARSKIS

(30 Years' Experience)

Dry Cleaning - Pressing - All Alterations

Expert Fur Remodeling and Fur Repairing - Relining

610 So. Rampart Boulevard — Los Angeles, Calif.

THE MUNICIPAL AUDITORIUM IN LONG BEACH, CALIF.

WHAT'S WRONG WITH OUR PATRIOTISM?

Rev. John Tamulis

Never before the subject of patriotism has been so much discussed and so much criticised as today. As we are living uncertain times, the subject of one's security and love of country becomes of very great importance. Questions such as: "Am I a real patriot," "Am I doing enough for the benefit of my country and nationality," should be a topic of today. Then, what is the attitude towards our Lithuanian patriotism here in the United States.

WHAT IT MEANS TO BE A PATRIOT

To be a patriot means, in short, love of one's own country. Patriotism is a virtue embracing the duties which we owe to our fellow-men because we, share with them the same homeland, value the same ideals and are occupied by the same interests. We become united people with our fellow-men, understanding one another, loving one another, eager to bear one another's burdens even at the expense of personal inconvenience and sacrifice. This is real patriotism.

Of course, there is an exception with those who are near and dear to us in a specific way, such as members of our own family and the immediate circle of our own friends. Others are near to us because we have to live with them, work with them, buy from them and what happens to the socially, economically or in any other way, affects us. Their well-being is bound up with our own. Not in this sense one's love for his people and country is understood or the virtue of patriotism is practised.

Bringing up our Lithuanian patriotism in the United States, one has to agree that the new-comer owes a certain debt to his temporary home America, which has taken care of him in the particular case when his mother-land was not able to provide this care to him. On the other hand the American born Lithuanian owes homage to the mother-country Lithuania, because of the kinship existing between him and this country. It is sad to see how our young Lithuanian people here neglect their Lithuanian qualities inherited from their parents. It is the special duty and obligation of our parents. It is the special duty and obligation of our

young generation to feel the great pride towards America and the country of their parents, Lithuania.

The things that are wrong with our patriotism are the things that are wrong with each individual—with us men and women. The evil sources of patriotism stem out of pride and greed, out of envy and hate, out of laziness, luxury and lust. We are far behind in performing our patriotic acts in the proper sense. Much attention has been attached to our own importance instead of our country. This could be applied to many of those who are not only born here but to those newly comers as well.

Out of this personal conception comes the misunderstanding between the American born Lithuanian and the Lithuanian immigrant. Each other has been condemned of its actions, and neither attempt to agree with the principals of patriotism. The first has been condemned of neglecting the Lithuanian way of life, whereas the later does not appreciate sufficiently the American way of life.

Going further, there is always the temptation to do the dramatic thing, which means eloquent speeches and applauses, to tell others how unpatriotic they are, etc. All these things are right in themselves, yet we can do them and still remain unprofitable servants in the cause of our patriotism.

The reason that many of us fail practising patriotism or taking any active part towards its aims either for our country of birth—America, or for our mother-land Lithuania, is, that we realize that sacrificing effort is involved. We are reluctant to bestir ourselves, we show dissatisfaction towards any act for self-denial, we have books to read, movies to see, important work to do, etc.

And further worse, the one has least of patriotism who attempts to get all one can out of his homeland and gives little as possible in return—those who expect everything but sacrifice nothing. These usually, when crisis comes to their homelands, and demands sacrifice and surrendering something for its benefit, fret and fume, complain and protest.

VILNIUS, THE CAPITAL OF LITHUANIA, BY ARTIST ADOMAS VARNAS.

HERE ARE SOME MORE POSTAL STAMPS OF GERMANY, MADE BY
LITHUANIAN ARTIST V. JONYAS.

OUR PATRIOTISM MUST GO INTO ACTION

Human nature is not at its best when it is too well off. It does not thrive on prosperity when life is all safe and serene and secure. Something begins to happen to our patriotism. This could be applied to those who have obtained necessary comforts and do not bother about any problems of their country. They generally think that all one has to do is to mind one's own business and automatically everyone and everything else would be taken care of and patriotism will cherish by itself.

Our patriotism must go into our daily life. The first object we must strive to take is the citadel of our own-selves and that means before attempting to make others patriots, we must become patriots ourselves.

To show that we are worthy American citizens and proud of our Lithuanian nationality means to be patriots everywhere—at home, at work, at the ball game, in the movies. The spirit of patriotic pride has to exist at the kitchen sink if we are house-wives, behind the counter if we are clerks, at the wheel if we are taxi-drivers, in the camp if we are soldiers, on shipboard if we are in the navy.

The most important place to begin with patriotism is the home. The home is the cradle of patriotism. For effective schooling in love for one's country and good

citizenship, there is no other place than the family. Parents who are loyal citizens and good Lithuanians will always influence their children of becoming patriots.

Every loyal Lithuanian, either by birth or origin can and must pay his personal contribution to patriotism of his country and nationality. We are not exhorted for anything extraordinary. We need only to play our ordinary roles towards attempting to become a better American and a good Lithuanian.

Albany 1584

CHA-DEL'S

FINEST IN BABY and CHILDREN WEAR

Vaiku Rubai nuo keliu menesiu iki 14 metu senumo

C. and D. YODELIS, Prop.

2145 Colorado Blvd.

Los Angeles 41, Calif.

ST. ANN'S CELEBRATION

For St. Ann's Celebration in Los Angeles, approximately fifty people attended the Feast Day Celebration held at the home of Dr. and Mrs. Bielskis. The Ann's were, Mrs. Bielskis, Mrs. Rackus, Mrs. Gillis and Mrs. Watkins.

Guests began arriving early in the afternoon. Among the more prominent were Monsignor Kruszas, Rev. Father Kucinkas, Rev. Father Tamulis, Professor Watkins from U.C.L.A. and his wife, Mr. and Mrs. A. Skirius, Mr. & Mrs. Joseph Peters, who now has his office open in Pasadena, Mr. and Mrs. Nikun, an artist and painter, Mr. and Mrs. Swaggert, lawyer, and his well known concert and opera singer wife, and Miss Emily Tataronis, pianist and vocalist, a recent guest from Boston, Mass.

The atmosphere of the lovely patio and gardens, and the table settings under the umbrellas were most welcome.

After the blessing of food on the buffet table by Monsignor Kruszas, lines formed on both sides of the table for Kugelis with sour cream, turkey, vegetables, salad and relishes. Many did not hesitate for seconds, especially for the delectable Kugelis which Mrs. Bielskis made. Punch was served by Mr. Bielskis who never failed to see that glasses were kept filled. The huge cake was wheeled out, pictures were taken, and the dessert of cake and coffee nicely finished the dinner. Home made pressed cheese and "babka" were passed to top off with true Lithuanian custom. Speakers were called upon. A wire was received from Mr. and Mrs. Leskaitis from Santa Barbara bearing their greetings.

All were content and quiet, but not for long. Mr. Swaggert started the song "Happy St. Ann's to You" to the tune of "Happy Birthday to You" and all joined in.

With the evening rapidly getting cooler, the folks entered the lovely living room and all made themselves comfortable while listening to delightful favorites sung by Mrs. Helen Swaggert and Mr. Swaggert, accompanied by Emily Tataronis.

We all sincerely hope that Emily will be enchanted with this area and remain with us.

The evening ended with a few polkas in the patio and the guests began dispersing, bidding farewell and their thanks for such a lovely day.

May the Lithuanian Spirit always live on among all the Lithuanians as it frequently does at the hospitable home of Dr. and Mrs. Julius Bielskis.

—Mrs. Adele Petras

Guests

Sgt. Joseph Paulauskas from Boston, Mass., who is stationed in Monterey, will be leaving for Japan in a few weeks.

Miss Emily Tataronis from Boston, Mass., an accomplished pianist, vocalist and speaker, is now visiting California and loves this part of the country. She may decide to remain here permanently which we all sincerely hope.

We wish to express our deep gratitude to all who worked hard and willingly and devoted their time to make our wedding and dinner a success. Many thanks to all of you.

Mr. and Mrs. John Petras (Petrauskas)

A SUCCESSFUL GARDEN PARTY

A garden party for the benefit of the distressed Lithuanian children in Europe was held at Mrs. Marriott Gladys beautiful home, 6411 Fountain Ave., Hollywood, last Sunday, August 8th. Among many of Gladys' close friends the two Lithuanian Priests from St. Casimir's were present.

Cards, games, music, songs and raffles kept the visitors entertained. A nice luncheon was served. The party gave \$125.00 profit.

Thanks to the hospitable and gay Mrs. Gladys that everybody had a wonderful time. Also it is good that there are such active people, who do so much for Lithuanian needs.

SPAUDAI BEGALO SUNKU ISSIVERSTI MATERIALIAI, JEI NE LAIKU SUMOKAMA PRENUMERATA. KVIECIAME TAMSTA BUTI SPAUDOS PIONIERIU IR ATSITEISTI KAIP GALIMA GREICIAU BE ATSKIRO RAGINIMO.

—ADMINISTRACIJA.

JOSEPH C. PETERS

of the California and Illinois Bar
announces the opening of offices
for the general practice of law
SUITE 830 SECURITY BUILDING
234 EAST COLORADO STREET
PASADENA 1, CALIFORNIA
SYcamore 6-4013

Phone 61-1344

BILLY BAKUEN

MERCHANT TAILOR
Imported and Domestic Wollens
327 East Broadway Long Beach 2, Calif.

BREAKFAST LUNCH DINNER
When you are out our way, stop at
JOE'S FINE FOODS
5458 West Pico Blvd., Los Angeles, California
JOSEPH ZEKAS, Proprietor

ANGelus 39288 Res. ANGelus 19984
SHEPHERD'S GARAGE & SERVICE

Expert Reborning - Ignition - Brakes - Carburetor
Body and Fender Work

MECHANIC ON DUTY

Formerly with Pacific Greyhound Bus Lines
for 15 years

2951 E. 8th Street Los Angeles, Calif.

LIETUVISKA SPAUSTUVE
The BONNIE PRESS
Designing Craftsman of Better Printing
9204 South Broadway - Los Angeles 3, Calif.
Phone PLymouth 4-1377

S. J. NAUJOKAITIS, M. D.
OBSTETRICS - GYNECOLOGY
Pomona, Calif.

Los Angeles Lietuviu VEIKIMAS

Birzelio 13 diena gerbiamas prelatas M. Krusas minėjo, 40 metų kunigystės ir 70 metų amžiaus sukakti. Prelatas ta diena buvo labai gerai nusiteikęs. Aprode savo naujus namus, nesenai išigytytus dar arčiau kalnelių, dar toliau nuo bile kokios neramybės, kuriu buna daug miesto gyvenime. Puikiu pietu laiku besnekuciuojant ir bejuokaujant laikas greitai bėgo. Rimties valandele užvedė musu Sv. Kazimiero parapijos jaunas klebonas Kun. J. Kucinskas, pasveikines jubilata trumpai grazia kalba, ivertino nuveiktus darbus gerbiamo prelato musu iseivijoje per kelias desimtis metu ir palinkejo ilgo amžiaus. Teipgi dekojo prelatui už rodoma nuosirduma, atsilankant i musu kolonija retkarciais. Sveikino prelatą ir kiti svečiai, linkedami geriausios kloties ir sveikatos dar ilgai ilgai. Pats gerb. prelatas tarpe kitko pasake kad jam savi žmonės yra ir buvo mieli visais laikais. Daug savo gyvenimo dienu preleidau su savaisiais, visokiu maciau, visokiu susitikau, jie mano sirdziai buvo ir bus brangūs. Stai ir dabar daktaru patarimu neklausau, noriu su saviskiais susitikti pasikalbeti. Man prirasytos ramybės ilgai negaliu pakeisti.

Gerbiamas prelatas gyvena nuo Los Angeles lietuviu parapijos gana toli miestelyje Monrovia, Calif. Bet nežiurint atstumo, silpnos sveikatos ir gražaus amželio, retkarciais mus noriai aplanko ir net patarnauja religiniuose reikaluose, dalyvauja iskilmesniuose banketuose etc. Si meta prelatas ypatingai gerai atrodo. Neuzilgo ruosiasi kelionen Chicagon savo parapijieciu pamatyti su jais pabuvoti. Linkime laimingos kelinones ir greito sugrizimo pas mus.

Birzelio 20 diena Sv. Kazimiero parapijos komitetas ir parapijieciai suruose banketa-siurpriza musu kunigam Jonam pagerbti Joniniu proga. Klebonui Jonui Kucinskui ir jo padejejui Kun. Jonui Tamuliui. Saunus tai buvo banketas. Programa susidejo is puikiu pietu, sveikinimu, kalbu, dainu ir muzikos. Sveikinimo kalbas pasake Prelatas M. Krusas, Profesorius K. Pakstas, Kalifornijos Lietuvio redaktorius. Antanas Skirius, Miltonas Starkus, Vince Leskaitiene, K. Luksis, Konsulas J. Bielskis ir kiti. Dainu programa ispile nekurie musu parapijos choro nariai ir visas choras, vadovaujant A. Slapeliui. Mazieji lietuviukai irgi neapsileido. Maryte Sleinyte pasake eilerasti-sveikinima vardiniu proga, A. Paltus padeklamavo Lietuvos Kareiveli labai vykusiai, Ruta Kilmonyte irgi sveikinimo eilerasti padeklamavo. Sveciu buvo pilnutele baznytine sale. Musu Kunigam buvo iteikta pinigine dovana. Puikiai tvarka vede nesenai musu mieste apsigyvenes advokatas S. Paltus. Pabaigoje abu Kunigai tare padekos zodi visiem atsilankiusiem, dirbusiem, aukojusiem.

Birzelio 27 diena ivyko jau senai laukiamos sutuoktuves p-les Genovaites Grazytes su Juozu Sliakiu. Sliubas ivyko sumos laiku, giedant chorui ir solistams. Baznycia isredyta buvo gelemis ir spalvotomis juostomis apraisiotos degancios zvakes. Musu mazutes busiancios jaunamartes M. Sleinyte ir J. Malinauskaite nese geles. Visa tai sudare labai jaudinancia ir kilnia nuotaika. Po sliubiniam bankete dalyvavo apie pora simtu sveciu. Visi buvo pavaisinti puikiausiai o jaunimas ir pasisokti gavo. Laike pietu Klebonas J. Kucinskas pasveikino jaunuosius ir palinkejo laimes ju gyvenime. Pasidziauge, kad seima sukure abu lietuviai o nesimaise su kitomis tautybemis. Sveikino jaunuosius ir kiti svečiai. Toastmesteriu buvo musu jaunimo megiamas kunigas Jonas Tamulis.

Genovaite yra darbsti ir gabi lietuvaite. Per ilga laika uzeme vargonininkes pareigas ir vede chora. Teipgi yra ir Kalifornijos Lietuvio redakcinio stabo nare. Tankiai paraso zinuciu is jaunesnes kolonijos gyvenimo ir ne-karta pasirode su gana vykusiais eilerasciais ivairiomis grogomis. Juozas Sliakis irgi buves choro narys ir rimtas jaunuolis. Dabar verciasi nuosavybiu pardavimu.

Liepos 3cia ivyko kitos saunios vestuves, tai clevelandiecio Jono Petrausko su p-le Adele Kucinskaite. Nemaziau iskilmingos buvo ir sios. Su visomis ceremonijomis ir rupestingu prisirengimu. Sliuba dave gerbiamas prelatas M. Krusas, asistuojant Klebonui J. Kucinskui ir Kun. J. Tamuliui. Drauge nuotakos, puiki soliste sugiedojo Ave Marija laike sliubo ir kitas tinkamas giesmes tam reikalui pritaikintas. Parapijos choras atliko kitas sliubines giesmes. Cia pat baznytineje saleje atsilankiusieji svečiai buvo vaisinami valgymais ir gerimais kiek kam patiko. Tarpais laike pietu grojo orchestas, specialiai pakviestas, svecius linksminti. Sveikinimo kalbas pasake visa eile sveciu: Prelatas M. Krusas, Klebonas J. Kucinskas, Kun. J. Tamulis, Profesorius K. Pakstas, Antanas Skirius ir kiti. Toastmesteriu buvo K. Luksis gana vykusiai nuteikdamas susirinkusius savo lengvu humoru.

Jaunieji abu yra zinomi musu kolonijoje kaipo darbstus nuosirdus lietuviai. Abu yra Sv. Kazimiero parapijos choro nariai. P-le Adele is profesijos slauge, o Jonas Petrauskas dazytojas-dekoratorius. Jonas ir Adele Petrauskai yra artimi "K.L." bendradarbiai.

Liepos 4-ta diena Miltono ir B. Starku namuose Santa Monicoje, burys draugu ir pazistamu pagerbe Prof. K. Paksta jo gimtadienio proga. Daug kalbu ir nuosirdziu linkejimu pasake svečiai adresu musu kovingojo profesoriaus. Kai priejo eile paciam profesoriui trati zodi i susirinkusius, jis kaip ir paskaita mums skaite apie liudna likima musu broliu ir seseru uzjuryje ir nebesusilaikomai susijaudino, kuomet pradejo kalbeti apie kacapu naikinama musu tevyne Lietuva, beviltinga padeti susidariusia "islaisvintoje" Europoje, kad net didieji yra susirupine uzplustanciu raudonuoju tvanu. Su giliu susidomejimu klauseme profesoriaus idomios, jaudinancios kalbos. Tarpe kitko profesorius ragino, skatino dirbti neatlaidziai ir vieningai, kiek kas gali del gyvybiniu musu tautos reikalu. Branginti kiekviena lietuvi-lietuvaite, kaip tikrus savo brolius ir seseris, nes nuteriotoje Leituvoje eina visiskas musu tautos naikinimas, o svetur begalinis issimetymas po placiasias viso pasaulio erdves ir vyksta istautejimas bei visiskas isnykimas, susimaisant au kitomis tautybemis. Pasidziauge, kad musu kolonija auga ir tarpsta ir kol kas labai lietuviska. Dabar jau yra dirva pasireiksti kulturiniai su menu, su paskaitom, nes yra atvaziavusiu talentu is svetur. Tuo atveju musu kolonija negali skustis, kaip seniau. Tik reikia noro ir energijos. Ypatingai nesenai atvyke is Lietuvos jauni mokyti gabus. Ju vaizduoteje dar nenusinesiojes paveikslas savo paliktojo krasto turetu mestis darban del lietuviu cia ir del Lietuvos.

Dekojo profesorius uz linkejimus ir vaisinguma, kuomet i musu krastus jam tenka atvykti. Jaukaus popiecio tvarkos vedeju teikese pabuti Klebonas J. Kucinskas.

Musu kolonijos gyvenimas verda, kunkuliuoja. Be sliubu krikstynu, vardiniu ir gimtadieniu subuvimu, buna daug pikniku isvaziavimu. Jaunimas Vyciai megsta pamarius. Jau keliu as iskilas turejo sia vasara. Piknikai geriausia sekasi parapijai. Zmones dirba, aukoja, remia kas kuo gali. Nebereikalo Klebonas J. Kucinskas rimtai galvoja apie statyba sales del musu gausiu susirinkimu.

A.L.R.K. Moteru sąjungos 74 kuopa laike savo susirinkima Rugpjūčio 1-ma dieną, 1948 p.p. Deringiu namuose.

Is svarbesniu nutarimu buvo tai, kad si meta, kuomet prasides vajus del Community Chest, kad musu, kaipo lietuviu kataliku grupe, neatsiliktu nuo kitu savo duosnumu. Rinkeju komitetui vadovaus p. A. Deringiene.

Busianciami Sv. Kazimiero parapijos bazare Spalio menesyje kuopos nares pasizadejo padeti darbuotis bazara surengti, prie to dar buvo isrinktas komitetas tokia talka suorganizuoti, i kuri ieina sios nares B. Tuinyliene, Deringiene, ir Davidoniene.

Nauja sąjungieciu kuopa auga. Ir siame susirinkime i kuopa istojo keturios naujos nares. Tarpe ju ir musu zvaigdze dainininke p. M. Janauskiene.

Siame susirinkime dalyvavo apie 20 moteru. p.p. Deringai pavaisino visas susirinkusias kava ir uzkandziai.

Nugirsta, kad fotografas G. Rudelis su seima dabar viesi Chicagoje pas gimines.

Korespondentas.

K. L. statas ir choristai reiskia uzuojauta p. Adelei Petrauskienei jos mylimam teveliui, Juazapui Kucinskiui, Athol, Mass., mirus. Lieka namuose motina Elena, sesute Eleanor, broliai Antanas ir Damazas. Kalifornijoje gyvena brolis Albinas, Berkeley, ir susute Mrs. Frances Nunez, San Francisco.

PAS MUS.

● PROFESORIUS K. PAKSTAS, trumpas vasaros atostogas praleides musu kolonijoje, grizo prie savo uzsiemimoi Monterey, California.

● Sios kolonijos veikeja M. SAREIKIENE grizo is Chicagos labai patenkinta savo vizitu pas gimines ir pazistamus tame mieste.

● N. MOCKUS, musu geras pazistamas ir rimtas veikejas, po sunkios ligos per kelius mensesius pradeda sveikti. To jam nuosirdziai linkime.

● Nugirsta, kad sios kolonijos nenuilstanciam darbuotojui p. PETRUI ZILINSKUI suskambes vestuviu varpai. Laukiame!

● Saunus Onu balius ivyko p.p. Bielskiu namuose Liepos 25ta diena dalyvaujant dideliui buriui visu sio miesto Onu ir kitu sveciu.

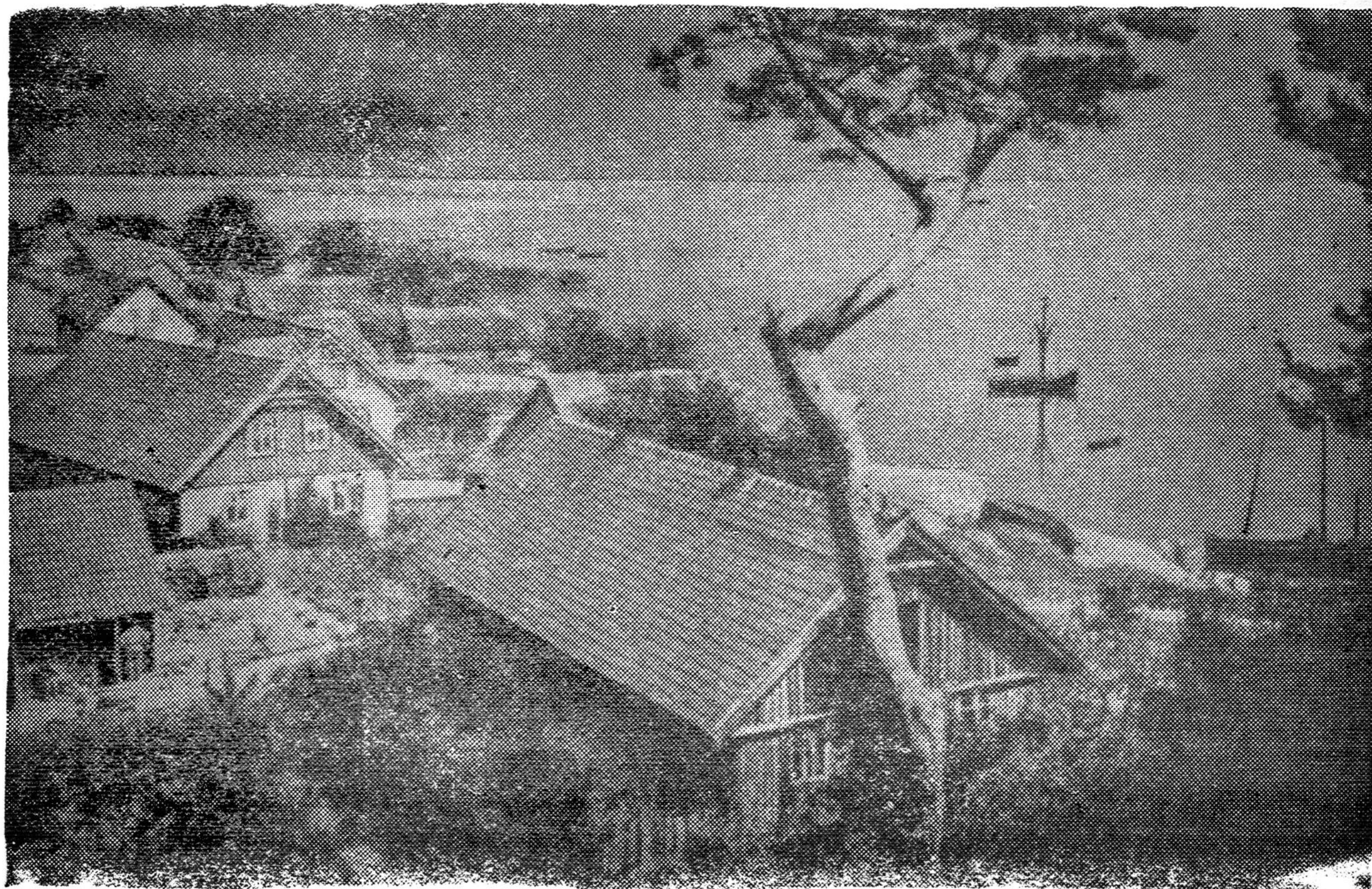
● SOROMSKIAI, paviesoja pas mus ilgesni laika, isvaziavo atgal i Chacaga Malonus tai tautieciai. Lauksime ju sugristant rudeniop.

● Musu parapijos Mamytei P. MORKIENEI jos dukros ir zentai liepos 18 d. iskele didele puota 50 metu vedybiniui sukakciai pamineti.

● Sv. Kazimiero parapijos choro nare AUDRE KLIMAITA ir jos mama isvaziavo dar i siltesnius krastus negu musu. Klimienei linkime sveikatos.

● K. LUKSIS, ZUKAUSKAS ir kiti greit mano leisti kelionen i rytus. Vieni biznio reikalais, kiti pasizmoneti.

● L. R. K. S. 42ros kuopos pirminike p. ONA VILKIENE dabar viesi San Francisco, Calif. pas P. Skimanus.

NIDA, SUMMER RESORT OF LITHUANIA

SPARTAN MARKET

C. DRABICKAS — Proprietor

460 N. Robertson Boulevard

Los Angeles, Calif.

Telephone CR. 5-9877

JEI REIKIA PATAISTYTI LAIKRODELIUS
KREIPKITES PAS

PETRA BALTRENA
EAGLE JEWELRY CO.

225½ West 3rd St., Los Angeles 13, Calif.

Saziningas darbas, Garantuotas

WEDDING BELLS AT ST. CASIMIR'S

It wasn't long ago when wedding bells were ringing at St. Casimir's Church in Los Angeles for Mr. & Mrs. John Petrauskas. We gathered some gossip about this couple.

Mr. John Petrauskas by birth a Pennsylvanian is very well known in this colony as a prominent painting and decorating specialist. He is a real good Lithuanian with his heart and soul for all Lithuanian activities in our colony.

When two years of age John was brought to Lithuania by his parents. Later he attended several Lithuanian schools and finally graduated from "Gymnazija"—Lithuanian High School. With completion of his studies hard work followed Johnny. For three years he was tax collector for the government in the beautiful town of Birzai. And as his father was the chief of police in that town, he made wide connections with the local populace..

NEWLYWEDS MR. & MRS. JOHN J. PETRAS.

The great freedoms of America attracted Johnny and in 1934 with his brother he returned to his country of birth—United States. He settled for some time in Scranton, Penna. and finally made his home in Cleveland. Participating in many Lithuanian national clubs, he became well known in social circles.

1942 was the year for Johnny to come to California, where he established himself in Los Angeles. Working in various places in this city of the west coast, he finally opened his own interior and exterior painting and decorating business. Every success and good luck Johnny!

Mrs. Petrauskas, formerly Miss Adele Kucinskas born in Athol, Massachusetts is known here as a very active and intelligent laborer among the Lithuanian. She is especially interested in youth movements.

Graduating from the Athol High School and feeling a strong vocation for nursing, entered St. Anthony De Padua Hospital. After graduation and desiring for further study and practice, entered Grace Hospital in Detroit for a post-graduate course in Anesthesia. Though busy with work and studies, Adele found plenty of time for Lithuanian activities, taking part in music, singing, patriotic performances and concerts.

In 1944 Adele came to California. First stationing in Berkley with her brother and sister, and later entering Providence Hospital in Oakland.

Finally in 1945 Adele arrived in Los Angeles and made her home in Pasadena. In addition to her nursing she has taken up a special interest in the studies of foreign languages, folk dancing, psychology and music. There is no Lithuanian doing where Adele would not participate here in Los Angeles.

We wish the young couple to continue their ardent work with the Lithuanian colony in Los Angeles and that all happiness and successes would follow them.

Echoes from a typewriter: Below follows a poem dedicated to the fighting Lithuanian partisans whose heroic efforts have been shorn by death, but who will always remain high in the esteem and memory of their friends and loved ones on this side of the ocean. It goes like this:

REQUIEM TO THE FALLEN

No in our minds their golden heroisms glitter,
Bright in the sun their valorous deeds shine on . . .
Beneath a crimson rose their youth shall ever
Dream of all the uneven combats that they won . . .
Where now the monumental glories high
To tablet feats of mighty fighting men?
Their plaques of bronze are teardrops and a sigh;
Their sweet reward lies ever in the ken
Of all eternity while flowers grow
Above their fallen youthful forms now dead,
While all their valiant heroisms still glow
And ecstasies await them on ahead—
While silver moonbeams gently touch the sod
To fit their souls with eternity for God . . .

Frances McCambridge

Los Angeles

26-7-48

LOS ANGELES

Sv. Kazimiero Parapijos Kronika

● Liepos 3 d. musu parapijos baznycioje prieme Moterystes Sakramenta Jonas Petrauskas ir Adele Kucin skaite. Ju jungtuves palaimino Prel. M. Krusas.

● Liepos 4 d. parapijos komiteto nariai turejo susirinkima. Buvo aptarta daug svarbiu reikalu, kurie netrukus bus pradeti vykdyti.

● Jau keli metai kai sveikatos sumetimais musu kolonijoj gyvena Prel. M. Krusas, Sv. Jurgio parapijos klebonas Chicagoj. Siais metais Kun. Prelatas svencia trejopa jubiliejū: 70 metu amziaus, 40 metu kunigystes ir 30 metu klebonavimo Sv. Jurgio parapijoj. Linkime Kun. Prelatui dar daug metu, auksinio kunigystes jubiliejaus ir geriausios kloties pastoracijos darbe.

● Liepos 11 d. musu parapija svente 7-riu metu savo isikurimo sukakti. Ta diena 11 val. buvo atlaikytos iskilmingos pamaldos uz parapijos ikureja a+ a Kun. Prel. J. Maciejauska, geradarius, remejus, darbuotojus ir visus parapijietcius. Klebonas pasake pamoksla, primindamas, kad Los Angeles Sv. Kazimiero parapija turi daug geru zmoniu, per kuriuos Dievo Apvaizda musu kolonijai padare daug stebetinu dalyku. Po pamaldu Arroyo Seco parke ivyko sukaktuvinis parapijos piknikas, kuris praejo su nepramatytu pasisekimu. Dalyvavo daug zmoniu. Visu nuotaika buvo kuogeriausia. Tvarka pavyzdinga. Seimininkes visus puikiai prieme ir skaniai pavaisino lietuviskais valgiais. Piknikas dave paraijai 423 dol. gryno pelno. Del to didele padeka tenka musu veikliajam parapijos komitetui; seimininkems Mrs. Mitkienei, Mrs. Dirgelienei, Dovydoniu ir Maciu seimoms ir visoms ju pagalbininkems. Be to, aciui ponions: J. Zilinskienei, Macienei, Miskienei, Dominie nei ir Strogienei uz liet. pyragus. Dekui loterijos dovanu aukotojams, ypac Mrs. R. Kavailis uz blanketa, kuris parapijai atnese 25 dol., ir Joe and Jean's Liquor Store savininkams, kurie kiekviena parapijos parengima uoliai paremia. Taip pat aciui visiem pikniko dalyviams ir bet kuo prisidejusiems. Sekantis ir paskutinis siu metu parapijos piknikas bus rugsejo (Sept.) 5 d., Arroyo Seco parke.

● Liepos 11 d. musu baznycioj prieme Pirmaja Komunija pp. Kirilausku Jr. dukte Evelyn.

● Parapijos Statybos Fondan auکوjo sie asmenys. p. E. Morkiene, savo 81 metu gimtadienio proga, 100 dol., p. Saunoriene is Chicagos a+ a Juozo Vaitkaus vardu, 100 dol., p. Sleiniai, 7-riu metu parapijos sukakties proga, 100 dol. Po 10 dol. auکوjo pp. Kuodziai is Floridos, pp. Zasyciai is Chicagos ir p. Real State biznieri s p. Bakus. Visiem aukotojams tariame nuosirdziausi aciui. Skatiname ir kitus pasekti siu gerasirdziu zmoniu pavyzdi. Dabar parapijos Statybos fonde yra apie 8.000.00 dol. Sis fondas buvo pradetas siu metu kovo 4 d., parapijos naujon vieton perkavimo proga.

● Parapijos Holy Name vyrai ir vasaros metu uoliai atlikineja savo sekmadienius. Eina sakramentu, daro susirinkimus su bendrais uzkandziais. Vyrams vadovauja p. Z. Kruminas.

VALUSKIS THEATRES

BUENA PARK, CALIF.

and

2252 E. Segundo Blvd.
WILLOWBROOK, CALIF.
Tel. Nemark 1-5044

● Persikelus parapijai i nauja vieta, baznycios lankymas sekmadieniais gerokai padidejo. Be to, prie lietuviu baznycios kuriasi nauji gyventojai. Nuo kovo menesio cia isigijo savo nuosavybes sie lietuviai: p. Silalis, p. Kilmonis, p. Gest is Detroit, p. Dudor ir p. Barkauskiene.

● Musu baznycia aplanko daug sveciu is visos Amerikos padanges. Nuo rugpiucio 1 d. ivesta sveciu knyga, kurioje mus aplankiusieji gales irasyti savo varda, parvarde bei adresa.

● Siu metu parapijos bazaras ivyks spaliu (October) 3 ir 10 dienomis, du sekmadieniu is eiles. Jau dabar daroma, kad bazaras butu idomus, ivairus ir turetu daug laimejimu. Labai prasoma, kad visi kolonijos lietuviai paremtu savo parapija dovanomis, o mieliosios musu ponios jau dabar pradetu megsti bazarui rankdarbius. Parapijos yra didziausias troskimas netrukus isigyti atskirai sale ir baznycia. Todel bazaro geresnis pasisekimas pagreitins si musu visu nora ir pasiryzima. Tad jau dabar visi kvieciati bazaro talkon.

● Parapijos komiteto narys p. Suromskis su savo seima isvyko i Chicago. Jisai mano uzbaigti ten savo visus reikalus ir vel grizti i Los Angeles. Ponai Suromskiai yra uolus musu parapijos remejai ir darbuotojai.

● Paskutiniu metu pas mus lankesi gerb. Kun. Zakarauskas is Chicagos. Auskine Kalifornija su savo didzuoju Metropoliu Los Angeles mielam Sveciui labai patiko.

● Rugpiucio 15 d., per Zoline, Arroyo Seco parke, ivyksta Kalifornijos Lietuvio piknikas. Visi parapijos zmones rengiasi skaitlingai piknike dalyvauti ir mielai paremti vieninteli visoj Kalifornijoje lietuviu kulturos svyturi, lietuviska—patriotiska laikrasti.

● Neskite rubus ir avalynes i parapijos surinkimo punkta. Netoli saltoji ziemuze. Musu pareiga pasirupinti, kad musu tremtiniai nesaltu ir turetu siltesni drabuži. Vaziuodami baznycion, nepamirskite ir auku savo bendratauciams, esantiems dideliame varge ir skurde.

LIETUVAI

Niuri naktis nun dengia Tavo veida,
Tu—taip toli, nors, kaip sirdis—arti . . .
Nutilo kankles . . . Laisves saule leidos:
Nyku, tamsu, grandines ir mirtis . . .

O, Lietuva! Mes kieti, kaip granitas,
Negyneme, Taves, kaip proteviai, oi, ne!
Niuri naktis . . . Neausta lauktas rytas . . .
Tu—pasmerkta, naslaite, kaline . . .

Bet bus diena! Sugrius vergijos uolos,
Aides padange dziugesio garsais,
Pakilsi Tu, siandien skaudziai parpuolus,
Kai Tavo sunus laisves zygin eis!

Zygiusime i svintanti rytoju,
Skambes laukai nuo pergales dainos . . .
Klausyk! Isgirsk, salie kilniu artoju,
Greit laisves saule Tavyje dienos!

Petras Babickas
(Is "Toli Nuo Tevynes")

J. A. PETRAS (Petrauskas)

PAINTING - INTERIOR & EXTERIOR DECORATING

1304 Luella Drive — Los Angeles 33, California
Phone AN. 2-9826

ATOSTOGAVO KALIFORNIJOJE

Kalifornijos grazioji gamta ir ivairenybes sudomina daugeli atostogaujanciu lietuviu. Stai per vien liepos menesi teko susitikti ir susipazinti su siais lietuviais:

● JONAS IR ONA BUBNIAI is Miami, Florida
aplanke Los Angelyje Frances Murray. Ona Bubniene
yra F. Murray sesute.

● MR. & MRS. I. KODY is Miami Beach, Florida atvyko kartu su Bubniais. Kodziai turi viesbuti Miami Beach, Floridoje.

● JULIA BĀLSIENE is Beverly Hills, Ill. sveciavosi pas savo dukteri Mrs. Julia BERG, Los Angelyje ir pas drauge KLEVINSKIENE, Hollywoode.

● SOPHIE KOCACK, dukte Klevinskienes su savo vyru atostogavo Kalifornijoje. Jiems cia gamta patinka ir zada apsigyventi.

● Mr. & Mrs. Alex ZAUGA is Chicagos, Ill. paroleido liepos menesi Kalifornijoje, buvo sustoje pas Mr. & Mrs. Frank Zukauska.

● **ANTHONY C. KUBILIUS**, chicagietis jaunuolis aplanke Los Angelyje buvusias savo drauges ir draugus. Jis taip pat užsiprenumeravo "Kalifornijos Lietuvi".

● **A. J. Page** (Pazera) ir **MR. & MRS. PIENKA**, is Dayton, Ohio savo atostogas praleido Kalifornijoje. Mrs. Mary Pientka yra Mr. & Mrs. Ben **NAGINIO** dukte.

● **PETRAS J. ADOMAITIS**, jaunas vyras iš Waterbury, Conn. atostogauja Kalifornijoje.

● MR. & MRS. F. MOCKUS is San Francisco, Calif. viesi Los Angelyje. F. Mockus apie 4 m. tarnavo kariuomeneje ir dabar planuoja studijuoti "plastics". Pasimatysime dažniau!

● MISS VIRGINIA TUINILA is So. Boston, Mass. sveiciavosi pas teta Barbora Tuynell, "K.L." remeja Los Angelyje.

● **JUOZAS IR MARYTE GRINCEVICIUS** is Cleveland, Ohio vies pas Josefina Severiniene. Los Angeleje. Juozas Grincevicius yra brolis Josefinos. Abu Grinceviai yra nesenai atvyke is DP stovyklos Europoje.

● JŲS. AUGIS ir ALEX & DELLA KAMINSKAS is Chicago, Ill., lankydamis Kalifornija, nutare cia apsigyventi ir jau nusipirko namus. Jiems patarpininkavo musu naujas Real Estate Brokeris Frank P. Speecher. Sveikiname "naujakurius" Los Angelyje ir linkime geriausios sekmes!

IGNAS IR VERONIKA BUDRECKAS su dukterimi Veronika Rose is Elizabeth, N.J., dabar svečiuojasi Los Angelyje. I. Budreckas yra gerai zinomas prekybininkas ir veikejas Rytinese valstybese. Jis sako, jei Kalifornijos klimatas jo sveikatai bus geras, tai cia apsigyvens.

● **ĀDELE SHEPUTIS** ir dukte **EVELYN** is Chicago, Ill., atostogauja Los Angelyje ir lanko senus pazystamus, kaip Bagdonu seimas ir kitus.

● MRS. BRONE SPUDIS is Woodhaven, N.Y., viena is naujausiu "K.L." skaitytoju viesi Los Angelyje. Gal grazioji musu gamta ja ir suvilios!

● HELEN JASUTIENE, gyvenusi kelis mėnesius Los Angelyje su Kilmoniais, dabar nuvyko į Montreal, Canada. Tikimes, kad greit grįs.

● MRS. MORTA BAUBLIS is Akron, Ohio savaite atostogavo Los Angelyje.

● **ANTANAS ALEKSIUNAS** is Detroit, Mich., irgi atostogauja Kalifornijoje.

● **JOHN & ANNA KASSLY** su seima is East St. Louis, Ill. aplanke gimines **Mrs. MACKWITCH** Los Angelyje. Taip pat jie aplanke senus savo pazystamus-**STEPONAVICIU** seima.

● **ALGIRDAS & ELENA SUKYS** su dukra Marijana kelias savaites atostogavo Kalifornijoje. SUKIU seima Cleveland, Ohio yra gerai pažystami spaustuvininkai ir steigėjai “LIETUVIU ZINIŲ” savaitraščio. SUKIU seima yra patriotiška ir labai draugiska.

NESENAI APSIGYVENO KALIFORNIJOJE

● **BARBORA DAMBRAUSKIENE**, mamytė Dellos Yodelienės, neseniai atvyko iš Chicagos ir išgijo namelius Burbank, Calif. Ji yra labai patenkinta Kalifornijos gamta.

● MR. & MRS. J. J. GUEST, "K.L." skaitytojai Detroit, Mich., liepos mėn. nupirko iš Mr. & Mrs. F. MASON namus, kurie randasi netoli Sv. Kazimiero parapijos. Kazys LUKSIS, sinomas L.A. lietuviu, veikejas tarpininkavo siame pardavime. Sveikiname naujakurius ir linkime geriausios sėkmės!

● **ANTANAS IR KONSTANCIJA YODELIAI** is Chicago, Ill. aplanke sunu C. Yodeli, L.A., nutare cia apsigyventi ir iesko pirkti namus. Mums malonu, kad Los Angeles lietuviu kolonija taip sparčiai auga.

LANKESI "K. L." REDAKCIJOJE

● JUOZAS PAULAUSKAS, ka tik baiges ALS, Carmel, kur studijavo japonu kalba, aplankes savo mamyte Emilija, gyvenancia Bostone, dabar yra pasiruoses isvykti i kariska tarnyba verteju Japonijoje. Jis jau yra gyvenes metus Japonijoje ir gerokai pramoko ju kalbos. Dabar gali laisvai kalbeti ir rasyti japoniskai. Paulauskas pazadejo parasyti ispudzius is Japonijos.

● JONAS IR ELENA JAKUBONIS, sav. Cook & Chick Co. Chicagoje, liepos 7 d. buvo sustoje "K.L." redakcijoje. Jie atveze Mr. & Mrs. F. Alvik garbes prenumerata \$10.00 ir patys aukoje \$5.00 i Tremtiniu Spaudos Fonda. Jakuboniai per liepos men, aplanke visas vakarines valstijas ir ju zymiasias vietas. Los Angelyje buvo sustoje pas senus pazystamus SAKALUS.

● MRS. ANNA LAURINAITIS is Pittsburgh, Pa., liepos men. aplanke savo mamytė MURAUSKIENE, Los Angeles, Calif. Palydima sesutės MARGARET MOROSKY ir Kun. J. TAMULIO aplakė "K.L." redakcija. Jei Kalifornija geriau patiks ir jei gyvenimo salygos leis, gal ponija apsigyvens L.A.

LITHUANIAN REALTY CO.

The Agency of Dependable Service
REAL ESTATE — LOANS & INSURANCE
 FRANK P. SPEECHER, Associate
 CHAS. LUKSIS, Manager

710 NO. VAN NESS AVE. HOLLYWOOD 38, CALIF.
Bus. Phone GLadstone 5250, Res. Phone HUdson 2-8207

THOMAS KASSALES

EXPERT TAILORING

Gent's Furnishings, Ties, etc.

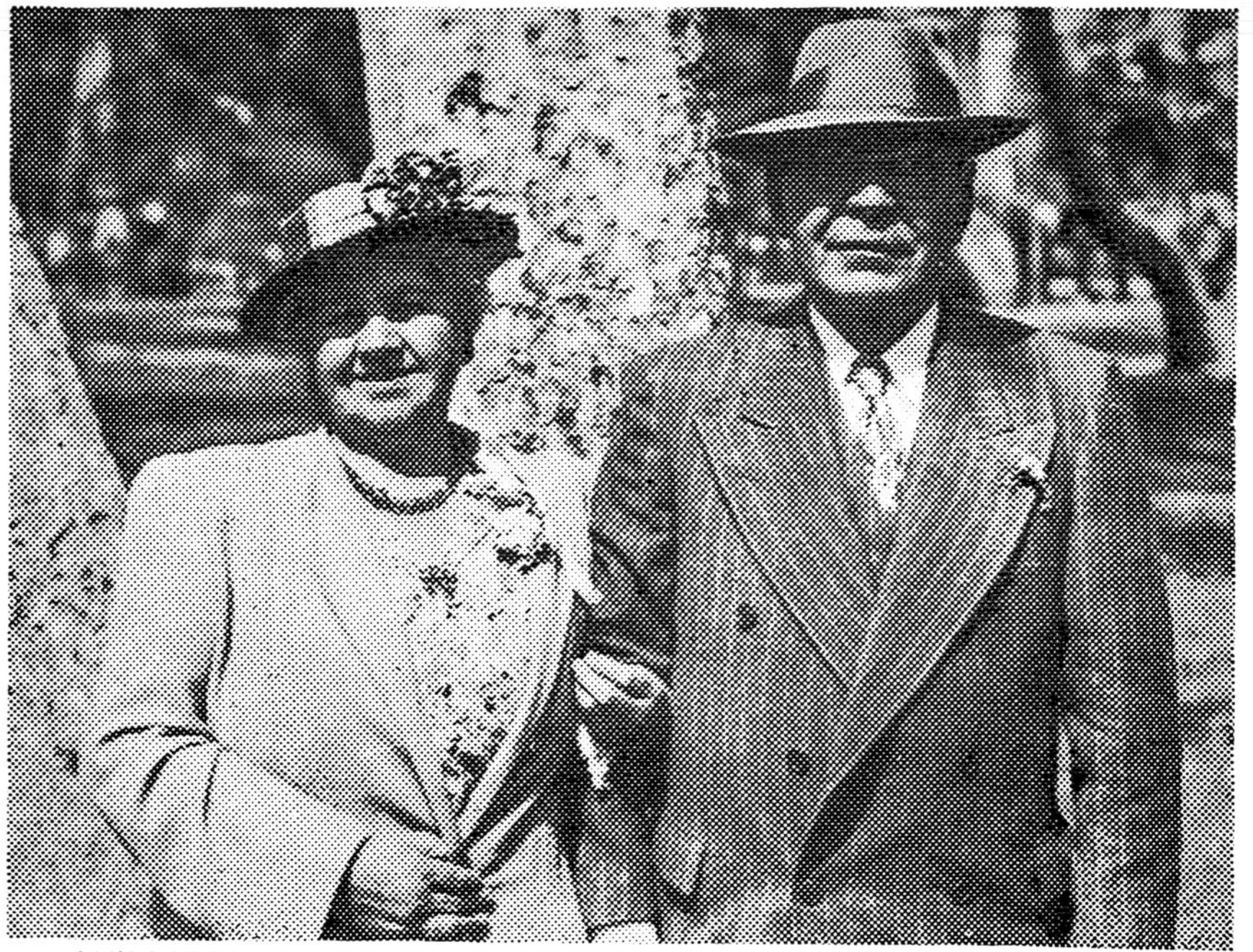
457 W. Ocean Blvd. Long Beach 2, Calif.
Phone 6-35177

BARBOROS IR VINCO TUYNELL VEDYBU SUKAKTIS

Siais metais Vincas ir Barbora Tuynell (Tunila) svencia 51 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Šia proga, kaip apie gerus K. L. remėjus ir zinomus lietuvių organizacijų veikėjus, supažindinti su ta laimingąja pora.

Barbora Raciū-Tuynell gimė Ynksnupiu km., Vilkaviskio apskrityje. 1897 m. ji atvyko į Boston, Mass. pas tetą Juskauskienę ir 1897 m. dar būdama jaunutė, ištekėjo už Vinco Tuynell, kuris turėjo siuvelyką. Vincas Tuynell yra gimes Krosnoj, Mariampolės apsk. 1900 m. Čia Vincas Tuynell turėjo "Custom Taylor Shop"—savo siuvelyką.

Sūnus William (Bill) Seattle tapo policistu ir tas

WILLIAM & BARBARA TUYNELL, CELEBRATING THEIR 51ST WEDDING ANNIVERSARY.

pareigas sėkmingai ejo, kol begelbedamas skėstanti, gavo širdies ligą ir 1936 m. dar tebedamas 36-tus metus staiga mirė. Po sunaus Bill mirties p.p. Tuynell apsigyveno Los Angeles mieste (2016 - 4th Ave., L. A., Cal.), kur ir dabar tebegyvena.

Barbora Tuynell yra aktinga narė BALF, Labdaros klube, moterų dr. joje ir kitose organizacijose. Ji yra nuosirdi Sv. Kazimiero parapijos remėja ir nuo pat "K.L." isisteigimo jo garbės skaitytoja ir remėja, bei talkininke laikraščio parengimuose.

Vinco ir Barboros Tuynell sukakties proga redakcija nuosirdžiai sveikina ir linki dar ilgų ir sveikų metų. Sulaukite Deimantines vedybines sukakties. m. gimė sūnus William (Vincas, Jr.). Su visa šeima 1902 m. atvyko į Los Angeles, Calif. 1904 m. Barbora Tuynell su sunum applanke Lietuvą. Grįžė iš Lietuvos apsigyveno Seattle, Washington, kur išgyveno 40 metų.

MRS. E. MARKS CELEBRATED HER 81ST BIRTHDAY ON JUNE 16, 1948

CHARLES J. LAURUTIS

Vienintelis Lietuvis Kontraktoriaus Kalifornijoje

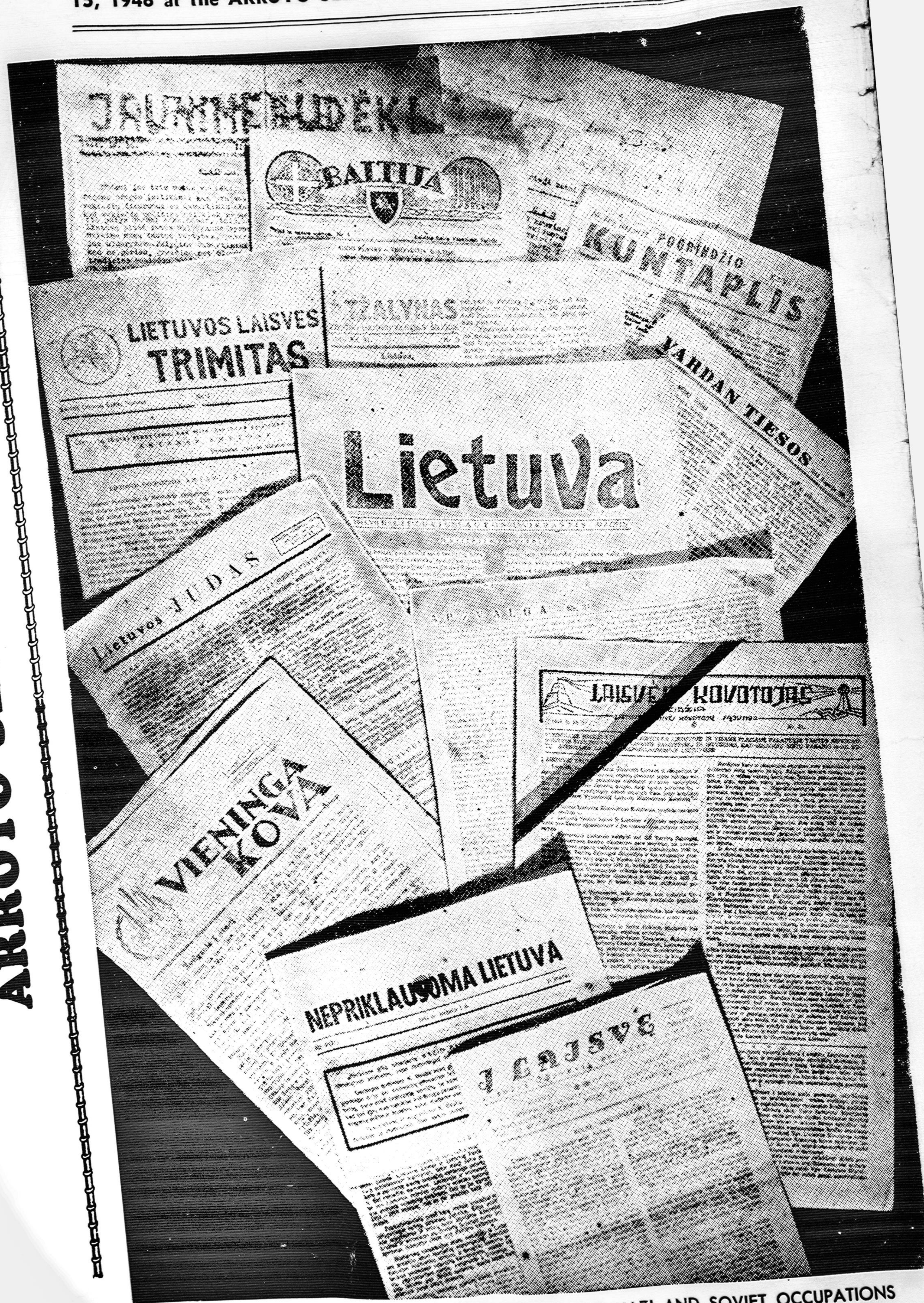
10920 West Washington Boulevard

CULVER CITY, CALIF.

Phone VERMONT 98648

**VISI K VIECIAMI DALYVAUTI
"KALIFORNIJOS LIETUVIO" DIENOJE,
RUGPIUCIO 15 D., 1948
ARROYO SECO PARKE**

YOU ARE CORDIALLY INVITED to attend the first picnic of "CALIFORNIA LITHUANIAN" JOURNAL, which will take place on AUGUST 15, 1948 at the ARROYO SECO PARK (No. Ave. 60 at Figueroa).

UNDERGROUND PRINTED NEWSPAPERS DURING THE NAZI AND SOVIET OCCUPATIONS